Ses

FTALIK SİNEMA
ATRO MECMUASI

25 KASIM 1961
SAYI: 1
100 Kuruş

ANNY (Sayfa: 18-19)

SES'in Filim Romanı

ollywood ve yeni Kıralı

(Sayfa: 20-21)

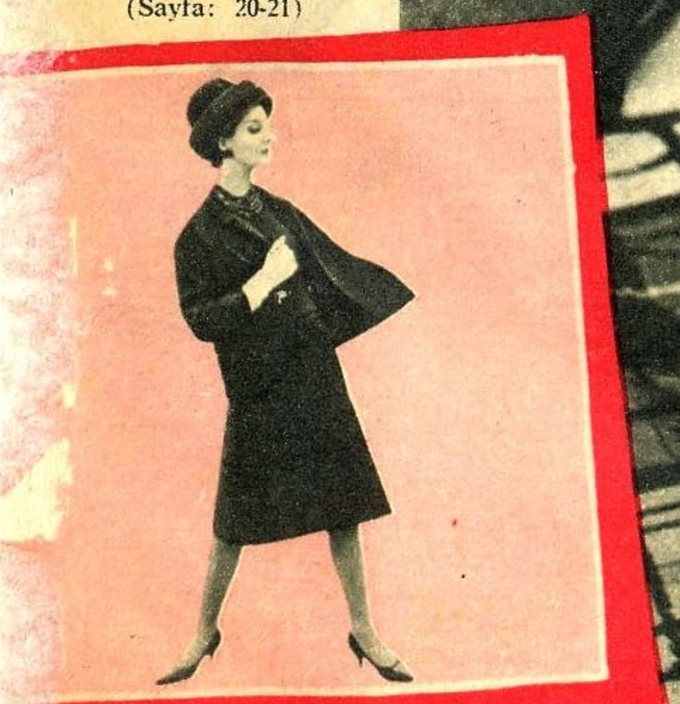

GİYİNİYORLAR

ISO-F

Dekolorasyondan zayıflamış saçları kuvvetlendirir, tabii parlaklık verir. Mizanpliyi uzun müddet muhafaza eder. Saçların dökülmesini, kepeklenmesini önler.

Saçlarından şikâyetçi olan bayların da dikkatini çekeriz.

SATIŞ YERİ :
Öz - An Koll. Şirketi, Ordu Caddesi 273/23
Lâleli

TÜRKİYE MÜMESSİLLİĞİ :
M. Erol Aktulga, Yeniçeriler Cad. 5
Çemberlitaş **Telefon : 22 13 17**

ARREK - 24 - 2

MISS RENAUD - tuvalet parfömü
lâtif kokulu bir LOSYON

Miss RENAUD
yüksek zevk sahibi
kimselerin parfömü

Kuru saçlara
mahsus lanolinli
MISS RENAUD
SPRAY NET

İL - 9450 - 3

ILANCILIK

Haftanın içinden...

YILAN SÜTÜNÜ İÇMEMİŞTİ

Plâto bir anda karıştı. Kadınlar, erkekler kaçacak delik arıyorlardı. İçlerinden biri, "Ben onu yakalarım" diyerek ilerledi. Yerde sürünen bir yılanı kuyruğundan tuttuğu gibi, tahta bir kutunun içine sokuverdi. Plâtoda "Yılanların Öcü" filmi çekiliyordu... Burdur'dan getirilen yılanın da filimde rolü vardı. Hayvanlardan biri yolunu bulup dışarıya fırlamıştı. Artist yılana o sabah kahvaltısı verilmemiş, hayvan da bir köşede duran süt kâsesine gitmek istemişti. Aslında terbiyeli bir yılandı. Ama, ona süt vermeyi unutanları korkutarak öcünü almıştı.

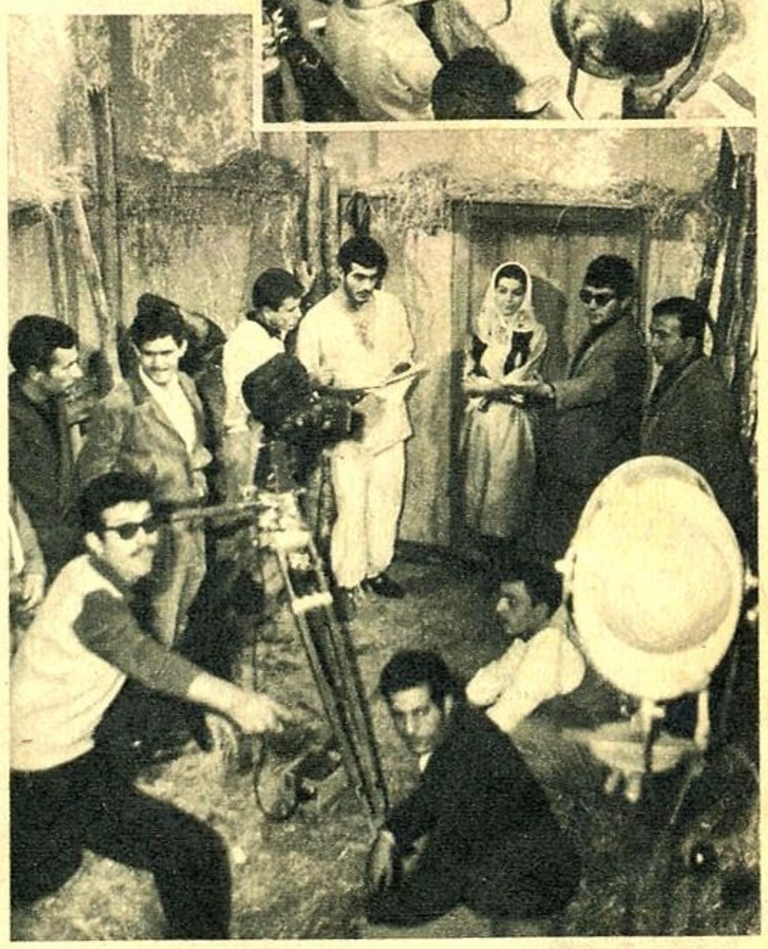

Haftaya 2 nci sayımızla birlikte okuyucularımıza

5 RENKLİ BİR TABLO

Hediye ediyoruz.

Bayiinizden istemeyi unutmayınız.

HAFTANIN YILDIZI sizinle başbaşa

Artistlerimizden soracağınız şeyler olursa mecmuamıza yazınız. Her hafta bir artist bu sütunlarda size cevap verecek.

AYHAN BABA OLUYOR

Ayhan Işık'ın eşi Gülşen bugünlerde sokağa adımını atmıyor, evine gelen terzisine bol elbiseler ısmarlıyor. Ayhan Işık, "4 ay sonra baba olacağım" deyince bol elbiselerin sırrı çözüldü. Yukarıda yakışıklı jönümüz Ayhan Işık'ı Gülşen'le evlerinde SES objektifi karşısında görüyorsunuz.

STEWART GRANGER — Yakışıklı aktör bugünlerde Riviera'da dolaşmakta. İtalyan Düşesi Mia Acquarone ile evleneceği söylenen Granger kâh tanıdıklarından birinin yatında, kâh bir Chris-Craft motorda, kâh balık avında vakit geçirmektedir. İngiliz asıllı yıldız pek yakında tatilini bitirip tekrar filim çevirmeye başlıyacak.

DANY SAVAL ŞARKI SÖYLÜYOR — Bir müddet Hollywood'da kaldıktan sonra tekrar Parise dönen sevimli Fransız artisti yıldırım hıziyle meşhur olmaya başladı. Her gün yeni filim teklifleriyle karşılaşıyor. Geçen hafta rejisör François Villiers'le 5 filim için birden kontrat yaptı. Genç kızın son filmi olan "La Parisienne"de dans edip şarkı söylüyor. Bu arada yeni öğrendiği Twits dansını iyice benimsedi. Her gece dansediyor.

Beyaz Perdenin Sempatik Faresi

MİKİ MAUS ÖLÜYOR MU ?

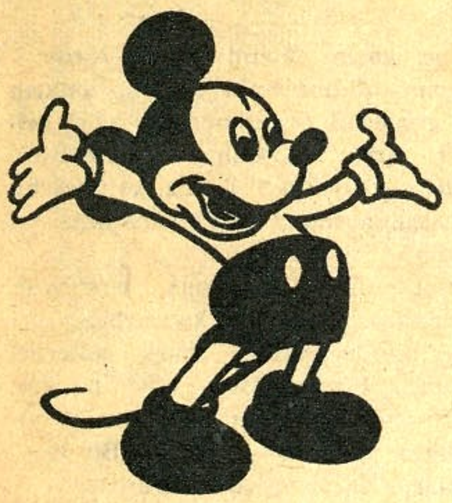

WALT Disney bir zamanlar cansız resimlerle filim yapmaya kalkışınca, pek çok kimse bu teşebbüsü bıyık altından gülerek karşılamıştı. Fakat Walt Disney işe başlayıp Miki Fare, Vakvaka Kardeş, Pinokyo, Çomar gibi tiplerle milyonları kazanmaya başlayınca iş değişiverdi. Sinema meraklıları bu tip filimlerden hoşlanmıştı. Kısa zamanda Walt Disney Şirketi bugünkü büyük organizasyon haline geliverdi.

Hollywood'da 1.500, Londra'da 150 kişinin çalıştığı bu şirket son zamanlarda normal artistlerle kâh kültür, kâh serüven, kâh kovboy filimleri çevirmeye başladı. Bu filimler şirkete muazzam kâr getiriyordu. Bunu gören hissedarlar Walt Disney'e dayattılar. "Artık Miki Fare filimleri istemiyoruz. Çünkü bu tip filimler ticari fonksiyonunu kaybetti".

Şimdi elinde şirketin %44 hissesi bulunan Walt Disney ağzında siyah purosu düşünüp duruyor. Zavallı Miki'yi ölüme mi terkedecek?

ORİJİNAL BİR İMZA — Londradaki meşhur "Pigal" gazinosunda dansözlük ve balerinlik yapan 20 yaşındaki Kim Darwos hayranlarından aldığı mektupları cevaplandırmağa büyük itina göstermektedir. Normal olarak yazdığı cevapların altına imza yerine dudaklarının damgasını basması onun her gün daha çok mektup almasına sebep oluyor. Pek tabii kendisine cevap yazılan kimse bunun ne şekilde yapıldığını bilmiyor. Ama sarışın Kim Darwos'un, istampaya bir miktar esans ve biraz da pembe mürekkep koyması yüzlerce mektubu bu orijinal damga ile imzalamasına yetiyor.

Muhterem Ses Okuyucuları

ZAMANIMIZDA tiyatro ve onun muhteşem bir kolu halinde gelişen sinema, bilhassa geniş halk kitlelerini doğrudan doğruya sarmaları ve tesirleri bakımından güzel sanatlar dizisinde en mühim mevkii ele geçirmiş bulunuyorlar. Modern şiir, resim, heykel, hattâ musiki gitgide daha küçük muhitlerin takdirlerine sığınarak sayıları belli sanatkârlar ve heveskârlar toplulukları arasında hapsolup kalırken tiyatro ve sinema yüz binlere ve milyonlara doğru gitmeyi gaye saydıkları için güzellikleri halka ulaştırmakta, kitlenin zevk terbiyesinde, kültürü yaymakta, düşünceyi sevdirmekte büyük rol oynamaktadırlar. Bu tarafları ile tiyatro ve sinema zamanımızın en ciddî ve tesirli sanatları hüviyetini kazanmış durumdadırlar.

Memnuniyetle söylemek lâzımdır ki bizde de, bilhassa son seneler içinde Türk tiyatrosu ehemmiyetiyle mütenasip bir ciddiyetle gelişmektedir. Tiyatromuzun kazandığı bu hüviyet, başlangıçta yolunu bulmakta hayli bocalamış olan sinemacılığımızı da toparlanmağa sevketmiştir. Sinemamızın da tiyatromuz gibi sanat gayeleri içinde müesseseleşmek lüzumunu duymakta olduğunu görerek seviniyoruz.

"SES" adını verdiğimiz ve ilk sayısı elinizde bulunan bu haftalık mecmuayı biz, medeni milletler seviyesine çıkmağa çalışan Türk tiyatro ve sinemacılığını medeni memleketlerde mevcut olanlar ayarında bir mecmuaya kavuşturmak için çıkarıyoruz. Maksadımız Türk tiyatro ve sinemasının ciddi istikametlerde gelişmesini teşvik etmek, onun gayretlerine destek olmak, perde ile seyirci arasındaki münasebetleri daha çok kuvvetlendirmektir.

"SES"de memleket ve dünya tiyatro ve sinemasından en son haberleri bulacaksınız. Bu haberler sizlere ancak sanat ve aktüalite hudutları içinde kaldıkları ölçüde verilecektir. Memleketimizde bugüne kadar yapıldığı gibi sanatkârların yatak odalarına kadar girmeğe heves eden dedikodulardan bilhassa uzak kalacağız. Bu bakımdan hiçbir sinema mecmuasının rakîbi değiliz, çünkü onlarda bulunan şeyler "SES"de bulunmıyacaktır.

"SES" sinema ve tiyatroyu ciddî bir sanat sayanların mecmuası olmağa çalışacaktır. Boş olduğunu gördüğümüz bu sahayı doldurmak için hizmetinize girmiş bulunuyoruz. Takdirleriniz cesaretimizi arttırmağa yarıyacak, daha faydalı hizmetlerde bulunmağa bizi teşvik edecektir.

ŞEVKET RADO

ORHAN GÜNŞİRAY'IN BİR PAZAR GÜNÜ NASIL GEÇTİ

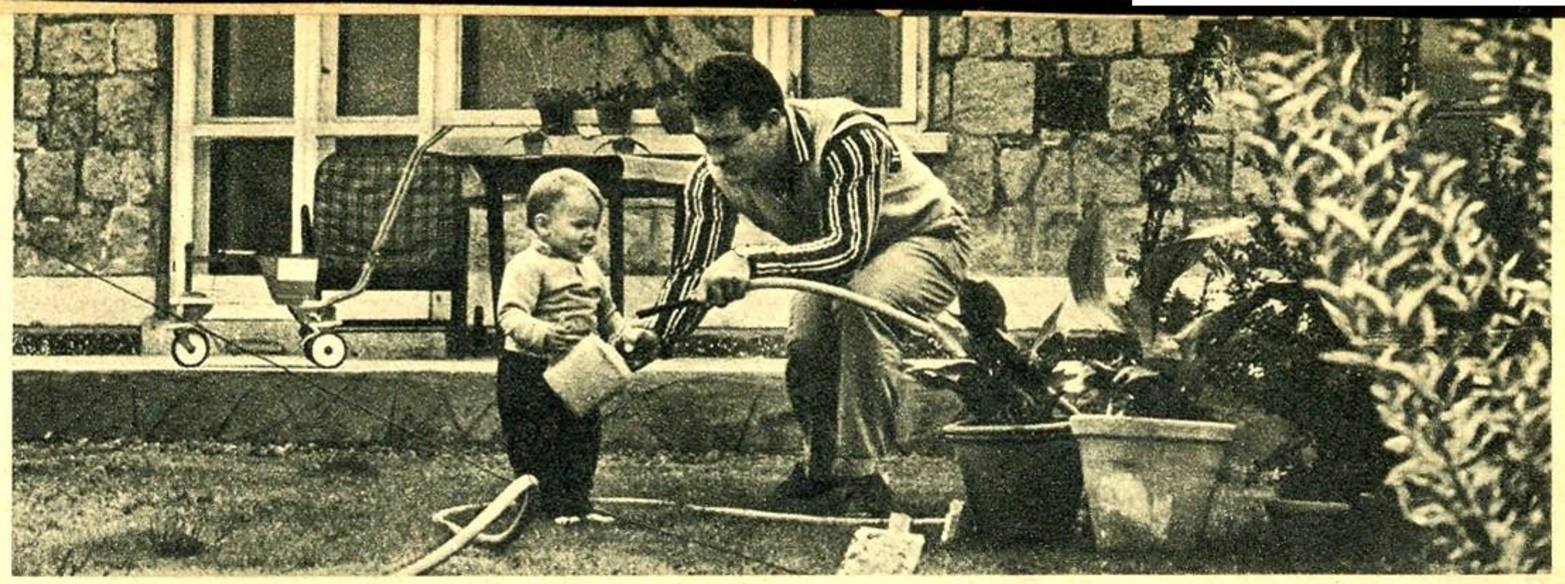

BAHÇE BAKIMI — Oğlu Mahir'e küçük bir bahçe yapmış, bir de küçük süzgeçli kova almış. Mahir'in kovasına su dolduruyor, o da bahçesindeki çiçekleri suluyor...

Yakışıklı yıldızımız Dördüncü Levent'teki evine durmadan ilâveler yapıyor. Bir de at satın almış. Pazar günleri atına binip Leventte dolaşıyor

FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN

DÖRDÜNCÜ Levent'teki beyaz villâda, pazarlar öteki günlerden daha hareketli geçiyordu. Kireç kuyuları tütüyor, kumlar eleniyor, çubuk demirler bağlanıyor, kalaslar taşınıyordu. Beyaz villânın sahibi Orhan Günşiray, kuyuların, kalasların, çubuk demirlerin etrafında dolaşıyordu... Sonra da, işçilerden gözünü ayırmadan, yapacaklarını bir bir anlatıyordu:

— "Önümüzden Bebek'e inen asfalt geçecek... Gelen geçen, hiç değilse gözünü kırpmadan bir, iki dakika evime bakmalı!... Bahçede 14×4 boyunda bir yüzme havuzu yaptırıyorum... Yarısı, oğlum Mahir için, yarısı da bizim için... İşten dönünce, kafamı dinlemek için bir de çatı katı ilâvesini düşünüyorum. Kaloriferlerin yerini değiştirmek on beş bin liraya mal oldu... Şömineyi de, yeniden yaptırttım. Kışın, şömine yanarken, oda bir yaz bahçesi gibi olmalı!... Bir de at aldım... Otomobile garaj, ata ahır lâzım!... Otomobil insanı şişmanlatıyor, fazla kiloları her sabah ata binerek atmak istiyorum... Komşumuz Mimar Ata Bey'in evini bir görseniz, burası onun yanında garaj gibi kalır. Onun için masraftan kaçınmıyorum... Evimin bir benzeri olmamalı!..."

Ön bahçeye geçiyor. Burada gülün her çeşidi, her rengi var... Konuyu çiçeklere getiriyor:

— "Bir bahçıvan buldum, 1500 gül fidanı diktirdim. Kasımpatını da severim. Bahçeyi güllük gülistanlık yapacağım. Her mevsim açan çiçekler arasında yaşamak, öyle hoşuma gidiyor ki... Boydan boya da kavak ağacı yetiştiriyorum... Günün birinde gülyağı fabrikası veya bir çiçekçi dükkânı açarsam şaşmayın!..."

Gül fildanlarının arasında oturan eşi Gülsevil ile 1,5 yaşındaki oğlu Mahir'in yanına gidiyor. Mahir'i kucaklıyor:

— "Dünyada en sevdiğim varlıklardan biri Mahir'imdir" diyor.

Çocuğunu öpüyor. Eşi Gülsevil'in saçlarını okşuyor:

— 'Karımla barıştık" diyor. "Asılsız dedikodular yüzünden Gül evini terketmişti. Ama gene döndü... Hem arada, sevgisini paylaşamadığımız Mahir de vardı... Bana ders oldu. Bu çatı altına, dostluğuna inanmadığım insanları sokmıyacağım.

ÜÇ DOST — Orhan Günşiray'ın 1,5 yaşında küçücük bir oğlu, Reks adında koskocaman bir köpeği var. Üçü birleşince, bahçede bir kovalamaç oyunu başlıyor.

ÜÇYÜZ GRAM KESTANE — Kestanenin kebabını çok seven Günşiray, üç yüz gram kestane alıyor... Bunu, yüzer gramlık üç kesekâğıda bölüyor. Biri eşi Gülsevil'in, biri oğlu Mahir'in, biri de kendisinin... Altta küçük Mahir ve Günşiray oturma odalarında.

Çocuğumu, karımı, evimi çok seviyorum... Çalışmamın, didinmemin sebebi, onların gelecek günlerini düşünmemden ileri gelmektedir. Artık «boşanmak» kelimesini, lûgatimden çıkardım... Yalnız, eşimle, bu çatının altında fotoğraf çektirmemeğe yemin ettim..."

Sebebini önce açıklamak istemiyor. Ama sonunda, ağzından kaçırıyor:

— "Filimlerde çapkın erkek rollerine çıkıyorum... Seyirci beni öyle tanıyor. Onun için, seyircilerimin karşısına ev erkeği olarak çıkmak istemem. Bu çeşit fotoğrafların zararını çok çektim..."

Orhan Günşiray, Türkân Şoray'la olan arkadaşlığı hakkındaki söylentileri de yalanlıyor:

— "Onunla birlikte çıkan fotoğrafların maddi değil, mânevi zararını gördüm. Bu bir yakıştırmaydı. Şair ruhlu bir arkadaş, soyadlarımızı kafiyeli bulmuş, siz biribirinize uygunsunuz, demişti. Günşiray'ın "Şiray"ı ile "Şoray" güzel kafiye oluyor. Türkân'a karşı duyduğum ilgi arkadaşlık ve patronluk sınırını aşmadı. 1962'ye kadar, benim de ortağı bulunduğum «Yerli Film» şirketine bağlı... Üç filim daha çevirecek. Bu filimlerden birinde gene beraber oynıyacağız."

Günşiray anlattıkça açılıyor, bir konudan ötekine geçiyordu. Parası, şöhreti, evi, otomobili, atı, ahırı, hizmetçisi, ahçısı, bahçıvanı, oğlu, eşi, annesi vardı... Ama o daha iyisine kavuşmak istiyordu. Evine bir kat daha çıkmak, bahçesine bir havuz yaptırmak, kavak ağaçları diktirmek bu istekten doğuyordu... Büyük filimcileri "tek şirket" halinde toplamak, artistleri bu şirkete ortak etmek için de çalışıyordu. Her yeni konuya geçerken, bahçede, evinde çalışan işçilere de göz atmadan edemiyordu... Kireç kuyuları tütüyor, kumlar eleniyor, çubuk demirler bağlanıyor, kalaslar taşınıyor, işçiler hâlâ çalışıyordu...

PERİ HAN

Hatıralarını anlatıyor

RÖPORTAJ: R. OLCAYTO

TÜRK sinemasının "B.B."si sayılan Peri-Han:

— "Benim hayatım, dört renkli bir sayfadır" diyor. "Öğrencilik yıllarımın hikâyelerinde ayrı bir renk bulabilirsiniz, öğretmenlik günlerimde ayrı... Sonra hosteslik, mankenlik yaptım... Tiyatroya girdim, sinemaya geçtim. Şimdi hem tiyatro, hem sinema yıldızıyım".

Peri-Han, öğrencilik, öğretmenlik, hosteslik ve artistlik günlerine ait dört hâtırasını şöyle anlatıyor:

— "Matematikte sıfırdan fazla not alamazdım. Bir gün sınıfta öğretmen öğrenciler hakkında konuşuyor, herkesi beğeniyordu, iyi bir günündeydi. Sıra bana gelince 'Peri-Han derse girince dut yemiş bülbüle dönüyor' dedi. Ben bu deyimin mânasını bilmezdim. Beni methediyor sandım. Eve gelir gelmez babama koştum:

— "Baba, bugün matematik öğretmeni beni çok beğendi. Benim için ne dedi, biliyor musun?"

— "Ne dedi?"

— "Peri-Han dışarıda yaramaz, ama sınıfta dut yemiş bülbüle dönüyor, dedi."

Bu lâfı duyan babam bir kızdı, bir kızdı. Güzel bir dayak attı, bana. Ben hem dayak yiyor, hem de "Babacığım, öğretmen fena mı söylemiş?" diye sorup duruyordum.

■

— "Gaziantep'in Oğuzeli ilcesi daha önce köymüş. Öğrenciler, okula takunye, şalvarla gelirdi. Bazıları da yalınayaktı. Ben hepsine kırmızı çarıklar aldırdım. Kendi elimle onlara beyaz yakalar diktim. 83 öğrencim vardı. Kızların saçları sekiz örgülüydü. Ben onları iki örgü yaptım. Tırnaklarını kendim kestim. Bir gün müfettiş geldi. Sınıftaki tabloları, haftalık üniteleri de ben çizmiştim. Müdür Zafir Bey, müfettiş gittikten sonra beni çağırdı:

— "Müfettiş bey çok memnun oldu. 'Ben, genç öğretmene bir şey söylemedim. Daha çok yenidir, belki şımarır. Ama, müfettişlik hayatımda onun kadar intizamlı, çalışkan bir öğretmen görmedim' dedi. Tebrik ederim."

Müdürün bu sözlerini duyunca o kadar sevindim, o kadar heyecanlandım ki hüngür hüngür ağladım. Yılanların, el kadar akreplerin arasında geçen gecelerin acısını unutmuştum...

■

— "Uçak havalandı. Ciklet dağıtıyorum. Bir Amerikalı: 'Du yu hev e esprin?' (Türkçe okunuşu yazılmıştır) diye sordu. Birçokları, bizimle ahbaplık etmek ister. Bu da onlardan olmalı, diye düşündüm... 'Konuşmak ister misiniz?' mânasında aldım. 'Yes' dedim, geçtim. Biraz sonra adam gene: 'Du yu hev e esprin?' dedi. Gene 'yes' deyip yürüdüm. İşim var, atlatıyorum. En sonunda adam hızla kalktı, yanıma geldi, omuzuma bir yumruk attı. 'Du yu hev e esprin?' diye bağırdı. Parmağiyle kafasını işaret edince 'O yeeeees!' dedim ve bir asprin verdim..."

■

— "Geçen ilkbaharda Bulvar Tiyatrosu'nda "Generalin Aşkı"nı oynuyorduk. Ben elbiselerime çok meraklıyımdır. O kadar titiz davranırım ki tarif edemem. Münir de benim bu huyumu biliyor ya, yanıma geldi, seyircilere belli etmeden 'Sol tarafını sakın gösterme seyircilere' dedi ve rolüne devam etti. Dakikalar geçiyor, ben sıkıntımdan terliyorum, bizim sahne bir türlü bitmiyor. 'Acaba ne var, sol tarafımda?' diye bir yandan da düşünüyorum. Bir şey göremiyorum, ama 'Belki benim görmediğim bir şey vardır?' diyorum. Gözlerim dolu dolu oldu. Tam ağlıyacağım an, Münir halime acıdı; kulağıma fısıldadı: 'Bugün nisan 1'..."

Boş vakitlerini en iyi değerlendiren yıldızlarımızın başında Peri-Han gelir. Cumartesi günleri, otomobili ile İstanbul'un güzel köşelerini dolaşır. Pazar günü önemli bir maç varsa, onu Mithatpaşa Stadında görebilirsiniz

AÇIK HAVADA — Peri-Han, güzel havalarda, en cici elbiselerini giyer, İstanbul'un tenha yerlerini dolaşır... "Eski hâtıralarımı tazeliyorum" der. Yukarıdaki fotoğrafta, güzel yıldızın mankenlik günlerini hatırlatan bir manzara yok mu?...

PARK'TA — Açık Hava Tiyatrosundan, Boğaz'a, parklara gider. Anadolu'nun güneydoğu köylerinde geçen öğretmenlik günlerini düşünür... Bu arada, filimlerin ve piyeslerin yorgunluğunu da giderir.

dünyadan

BİZDEN HABERLER

● Rejisör Memduh Ün, başrollerini Ayhan Işık'la Çolpan İlhan'ın paylaştıkları «Âvare Mustafa» filmi için deniz kıyısında bir köşk arıyordu. Yeşilyurt'ta deniz kıyısındaki bir köşkü tavsiye ettiler. Pazarlık uzun sürdü, sonunda günlüğü 1.000 liraya anlaştılar. Fakat, ev sahibesinin üç şartı vardı. Onları şöyle sıraladı: «Evin içinde sigara içmiyeceksiniz, ayakkabı ile gezmiyeceksiniz, yüksek sesle konuşmıyacaksınız».

● Zeki Müren, As Film firmasiyle renkli bir kordelâ yapacak. Filim yarım milyon liraya çıkacaktır. Bazı sahneleri renkli olarak çekilecek filmin senaryosunu üç senarist hazırlıyor. Bu konuda Zeki Müren «İstediğim gibi bir senaryo elde edemezsem, bütün memleket yazarları arasında bir senaryo yarışması açıp birinciye 15.500 lira vereceğim» dedi. Bu miktar, Türkiyenin en pahalı senaryosundan 500 lira daha fazladır...

● Geçenlerde Leylâ Sayar, altıncı kattaki dairesine çıkarken merdivenlere yığılıp kaldı. Annesi doktor çağırdı. Teşhis kalb kriziydi. Şimdi, Leylâ Sayar perhize başladı. Sigara, içki, heyecanlı filimde oynamak ve seyretmek yasak. Leylâ ile kontrat yapan filimciler düşünceli... Onun rollerindeki heyecan miktarını azaltmak için çareler arıyorlar.

● Burdur'da filim çevirip dönen artistlerden Adil Güldürücü hastalanmıştı. Pahalı bir ilâç alması, iğne yaptırması gerekiyordu. Fakat parası yoktu. Mustafa Dağhan bunu Ahmet Tarık Tekçe'ye anlatınca, filimlerde hep kötü adam rolleri yapan Ahmet Tarık hemen cebinden yüz lira çıkardı. «Bu iyiliğimi kimse duymasın; sonra filimlerim iş yapmaz» diyerek Mustafa Dağhan'a verdi.

● Kervan Filim firması, Güzide Sabri'nin «Yaban Gülü»nü filme alıyor. Rejisör Ümit Utku, Göksel Arsoy, Leylâ Sayar, Nebahat Çehre, Gönül Bayhan ve Gül-Çin' le anlaştı. Fakat filme başlamak için bunlar yetmiyordu. Gitti, kocaman, kıvır kıvır boynuzlu bir koç satın aldı. Koçu ilk sahne çekildiği gün kurban etti.

● «Gönül Ferman Dinlemez» adlı filimde, 16 yaşında, kolej öğrencisi Hilâl Esen adlı bir kız da oynuyor. Ayrıca, bu filimde ilk defa olarak, çocuklardan kurulu kalabalık bir bale sahnesi görülecek. Hilâl Esen de baş balerin olarak dansedecek.

● «Anne Frank'ın Hâtıra Defteri» filminde oynamak üzere Milly Perkins on binlerce genç kız arasından seçilmişti. Bizde de böyle bir seçme bugünlerde yapılacak... And Film firması, dünyaca tanınmış «Polly Anna» adlı romanı filme çekecektir. «Saadet Getiren Kız» adı verilen kordelâda başrolde oynamak üzere 10-13 yaşlarında, nur yüzlü, güzel bir kız aranmaktadır.

ZEKİ MÜREN'İN ESMER SEVGİLİSİ — Bu fotoğraf, Zeki Müren evinin bir köşesinde, üç aydır sevıştiği, siyah, uzun saçlı esmer güzeli bir kızın dizinde dinlenirken çekildi. Kız yüzünü göstermediği gibi, adını da söylemedi. Müren ise: «Benim sevebileceğim bir kızın, uzun saçlı, yeşil gözlü ve esmer olması şart!» dedi. «İşte nihayet bu istediklerime kavuştum.»

Hollywood'dan HABERLER

● Başkan Kennedy, İkinci Dünya Harbi sırasında başından geçen bir maceranın filme alınması hakkını Hollywood'un büyük şirketlerinden birine verdi. Filmin adı «P.T.Boat 109» olacaktır.

● Geçmiş günlerin tanınmış karakter yıldızlarından Bette Davis «Modern Screen» adlı sinema mecmuasını dâva etti. Sebebi de bir yazıda kendisinden: «Zengin bir geçmişi olan, fakat hiçbir istikbal vadetmiyen bir yıldız» şeklinde bahsedilmiş olması...

● Bing Crosby'nin yedinci çocuğu Los Angeles'de dünyaya geldi. Nathaniel adı verilen yavru, Kathy Grant'ın Bing Crosby'den dünyaya gelen üçüncü çocuğudur.

● Başkan Kennedy, geçenlerde Hyannis limanında bulunan «Marlin» yatında ahbaplarına mükellef bir kokteyl-parti tertibetti. Partide kayınbiraderi Peter Lawford, kız kardeşi ve Lawford'un karısı Patricia, Frank Sinatra ve Hollywood'dan tanınmış birçok simalar vardı. 50 millik bir geziden sonra limana dönüşlerinde, Frank Sinatra, bir daha Başkan'ın yat partilerine katılmamağa karar verdiğini açıkladı. Buna yatta içmek için bir damla dahi whisky bulunmayışı sebep oldu.

Frank Sinatra
artık Kennedy'nin
partilerine gitmiyecek.

*

Sophia Loren
Gina Lollobrigida
ile ayni yerde
görülmek istemiyor...

*

Gandi'nin hayatı
filme alınıyor...

*

Bing Crosby'nin
yedinci çocuğu oldu...

SENENİN KOMİĞİ — İtalya'da yılın komiği seçilen Alberto Sordi, en çok kazanan sinema ve tiyatro aktörlerinin başında gelmektedir. Sordi, şimdi, (Güç Bir Hayat) filmini çevirmekle meşgul.

● Bugünlerde Yul Brynner hemen her gittiği yerde bu fıkrayı anlatmakla meşgul: «Âşığını başka bir kadınla yakalıyan kadın Fransızsa rakîbesini, İtalyansa âşığını, İspanyolsa her ikisini birden öldürür. Şayet Almansa intihar eder. Fakat Amerikalıysa gider tabancasını satar ve onunla içki alır!...»

Fransa'dan HABERLER

● Anna Karina'nın «Paris'te Bir Akşam» filminde rol alacağı haberi büyük alâka uyandırdı. Sayılı kadın rejisörlerden Agnes Varda'nın rejisörlüğünde hazırlanacak filimde Jean-Claude Brialy de rol alacaktır. Anna Karina, son Berlin Filim Festivalinde «Kadın Kadındır» filmi ile «gümüş ayı» mükâfatını kazanmış olmasına rağmen; J.C. Brialy ile birlikte «Paris'te Bir Akşam» filminde parasız çalışacaktır.

● «Dehşet Yolcuları» ve «Manon Lescaut» gibi filimlerinden tanıdığımız meşhur Fransız rejisörü Clouzot şimdi de bunlara bir yenisini eklemek üzere... «Yüz Yüze» adını verdiği bu filimde başrollerin Yul Brynner'le Simone Signoret' e verileceği şimdiden kesinleşmiş gibi...

● Curd Jurgens şu son bir, iki hafta içinde iki kere ölümden kurtuldu. Şimdi dehşetle üçüncüsünü bekliyor. «Michel Strogoff'un Zaferi» adlı filmi çevirdiği sırada çölde bir kum fırtınasına yakalandı, neredeyse diri diri kumlara gömülecekti. Bu sefer de hususi yatiyle bir tayfuna tutuldu, az daha parçalanan tekneyle birlikte batacaktı...

● Belçikalı Devlet adamı Paul Henri Spaak'ın torunu ve senaryo yazarı Charles Spaak'ın kızı Catherine Spaak yakında evleniyor. Müstakbel damat tanınmış bir İspanyol kompozitörüdür. Paul adındaki bu kompozitör, aynı zamanda, İspanya'nın tanınmış at yetiştiricilerindendir. Paul, nişan münasebetiyle Catherine Spaak'a en iyi yarış atlarından Blanc-Blanc'ı hediye etti.

● St. Vincent'te tertip edilen sonbahar sonu Jazz festivali umulduğundan fazla alâka topladı. Festivalde bilhassa Maurizio Lama saz topluluğu ile birlikte Jazz şarkıları söyliyen Stella Dizzy bir hayli alkış topladı ve şarkıları çok beğenildi.

● Geçenlerde Maurice Chevalier New York'ta şerefine verlien «Paris'te Nisan» balosuna ancak uçakla son anda yetişebildi. 73 yaşında olan tanınmış yıldız etrafını saran gazetecilere: «Artık yavaş yavaş yaşlandığımı farkediyorum» dedi. «Yakın zamana kadar kendimi hep 20 yaşında bir delikanlı gibi hissederdim, halbuki şimdi 40 yaşında hissediyorum... Ama zarar yok hayat da zaten kırkından sonra başlarmış...»

● Fransız yıldızlarından Aimée Anouk'un İtalyan ressamı Julien Casaro ile evleneceği haberi bugünlerde nihayet gerçekleşmek üzere. Sevimli yıldız Sodom ve Gomora filmini tamamladıktan sonra şimdi Fransa'nın güneyinde tatil yapmakla meşgul.

● Jean Seberg bugünlerde Roma'dan Paris'e gelmek üzere. Geçenlerde onun için Paris'te bir villâ kiralandı ama, genç aktrisin burayı beğenip beğenmiyeceğini kimse bilmiyor. Yapılan dedikodulara bakılırsa Jean Seberg İtalya'da Romain Grey'le evlenmek üzere bulunuyor.

● Nis şehri polisi lösemiden ölen sinema yıldızı Sylvia Lopez'e hastabakıcılık etmiş bulunan Suzanne Chien'i tevkif etti. İddiaya göre, Suzanne Chien, yıldız ölür ölmez evdeki kıymetli bütün eşyayı başka yere taşıyıp bilâhara el altından satmış.

● Geçenlerde Amsterdam'da başbaşa bir hafta geçiren Linda Christian ile Edmund Purdom, şimdi de gene başbaşa kalmak için, Paris'e geldiler. Çifte kumrular, bütün günlerini Boulogne ormanında uzun yürüyüşler yapmak suretiyle geçirmektedirler.

● Aktör Fernandel, şimdiye kadar hiçbir filmini kaçırmamış olan Paris Kontu'na büyük boyda imzalı bir portresini hediye etti... Geçenlerde Paris'i ziyaret etmiş bulunan İran İmparatoriçesi Diba'nın Danielle Darrieux'un çocuklar için söylediği bütün şarkıların plâklarını satın aldığı açıklandı... Belmondo, istemiyerek Jeanne Moreau'nun küçük oğlunu hafifçe yaraladı. Basit bir trafik kazasıydı, ama gene de mahkemeye çıktı... Bütün Paris, Paris'te konserler veren 23 yaşındaki Amerikalı ses yıldızı Connie Francis'e hayran kaldı...

Almanya'dan HABERLER

● Meşhur Alman atleti ve şarkıcısı Charly Kauffmann son günlerde iki sarışın artistle birden alâkalanmaya başladı. Bunlardan biri Birgit Bergen, diğeri de Elke Sommer. Genç atlet bugüne kadar pek çok filim yıldızı ile arkadaşlık yaptığı için bu yeni flörtleri de her zamanki gibi geçici olarak karşılanmıştır.

● 19 yaşındaki Heidi Brühl, Paramount Stüdyolarından bir davet mektubu aldı. Buna göre Heidi 4 haftalık Amerika seyahatinde New York, Chicago ve Los Angeles'e uğrıyacak, buralarda televizyon ve radyo programlarında misafir sanatkâr olarak yer alacaktır. Tabiî bu beklenmedik seyahat ve uçak biletleri sarışın Heidi Brühl için tam bir sürpriz oldu.

● Lili Palmer, Charles Boyer ile birlikte «Harikulâdesin Julia» filminde oynuyor. Filmin hikâyesi Somerset Maugham'ın «Theater» isimli eserinden alınmıştır...

İtalya'dan HABERLER

● Roma'da Kirk Douglas'ın şerefine verilen mükellef ziyafetin üzerinden bir hayli geçti. Fakat, dedikodusu elân devam ediyor. Via Veneto'da hemen herkes Sophia Loren'den bahsediyor. Sophia, bu ziyafete davetli olduğu halde Gina Lollobrigida ile karşılaşmamak için gitmemişti. Bu ziyafete eteği devekuşu tüyü ile kaplı bir tuvaletle gelmiş olan Elizabeth Taylor'un elbisesi de çeşitli söylentilere yol açtı.

● Anna Maria Ferrero hafta içinde bir basın toplantısı yaptı. Çok sinirli olan dilber yıldız, Jean Sorel'den de ayrılacağı yolundaki haberleri şiddetle tekzip etti. Sorel ile yılbaşından evvel evleneceklerini, nikâhtan sonra da Paris'e gidip orada yerleşeceklerini anlattı. Ferrero, bilhassa gazetelerin, «Jean Sorel boynunu bile yıkamıyan bir bohemyendir. Evlenirlerse karısını tavan arasında oturtacaktır» gibi haberlerine çok sinirlendiğini tekrar tekrar söyledi.

● Bir zamanlar mihraceler ve prenslerle düşüp kalkan Eva Bartok, uzun bir fasıladan sonra yeni bir prens buldu. Eva Bartok'un bu seferki aşk arkadaşı, Dawn Addams'ın eski kocası İtalyan prensi Vittorio Massimo'dan başkası değil. Prens, eski karısından bir hayli şikâyetçi olmasına rağmen, gene bir sinema aktrisi ile düşüp kalkmaktan kendini alıkoyamadı.

● Prenses Süreyya, Roma'daki dostlarına Hazreti Muhammed'in Hayatı isimli bir filmin prodüktörlüğünü yapacağını açıkladı. İran'ın sabık İmparatoriçesi, icabederse, bu filimde rol de alacağını bu vesile ile söyledi.

● Roberto Rossellini «International Golden Star of Italy» şirketini mahkemeye verdi. Değerli rejisör adı geçen şirketi aralarındaki anlaşmaya riayet etmemekle itham etmektedir. Ve, yirmi beş milyon liret tazminat istemektedir. Mahkemenin duruşmasına yakında başlanıyor.

● Rosanna Schiaffino da Amerika'nın yolunu tutmağa hazırlanıyor. Schiaffino, halen, Kirk Douglas, Cyd Charisses ve Edward G. Robinson ile birlikte «Başka Şehirde İki Hafta» filminin dış sahnelerinde çalışmaktadır. Bu filmin iç sahneleri Hollywood'da çevrileceğinden Rosanna Schiaffino da bugünlerde Amerika'ya gidecektir.

● Lea Padovani, çok zengin bir sanayici olan Izio Cazzaniga ile evlendi. Nikâh töreni büyük bir gizlilik içinde ve birkaç ahbabın huzurunda yapıldı. Söylendiğine re İtalyan aktrisi bundan sonra beyaz perdeden ayrılacakmış.

● Sophia Loren, Ostiglia'daki bir kafe-express'e giderek barmenin yerine geçti ve kokteylini bizzat hazırladı. Dilber yıldız, bu arada, müşterilere de servis yaparak bir hayli alkış topladı. Bu sırada gazino satış rekoru kırıyordu... Şöhretli şarkıcı Teddy Reno, otomobilinin yoldan çıkması sonunda hafifçe yaralandı. Aynı arabada bulunan şantöz Nelly Fioramonti'nin de yarası hafiftir... Şarkıcı Adriano Celentano, otomobiliyle kazaya sebep oldu. İyi bir tesadüf eseri olarak ölen yok... Walter Chairi'nin evine giren hırsızlar bir şey çalamadan kaçtılar. Apandisit ameliyatı geçiren Annette Stroyberg hastaneden taburcu edildi...

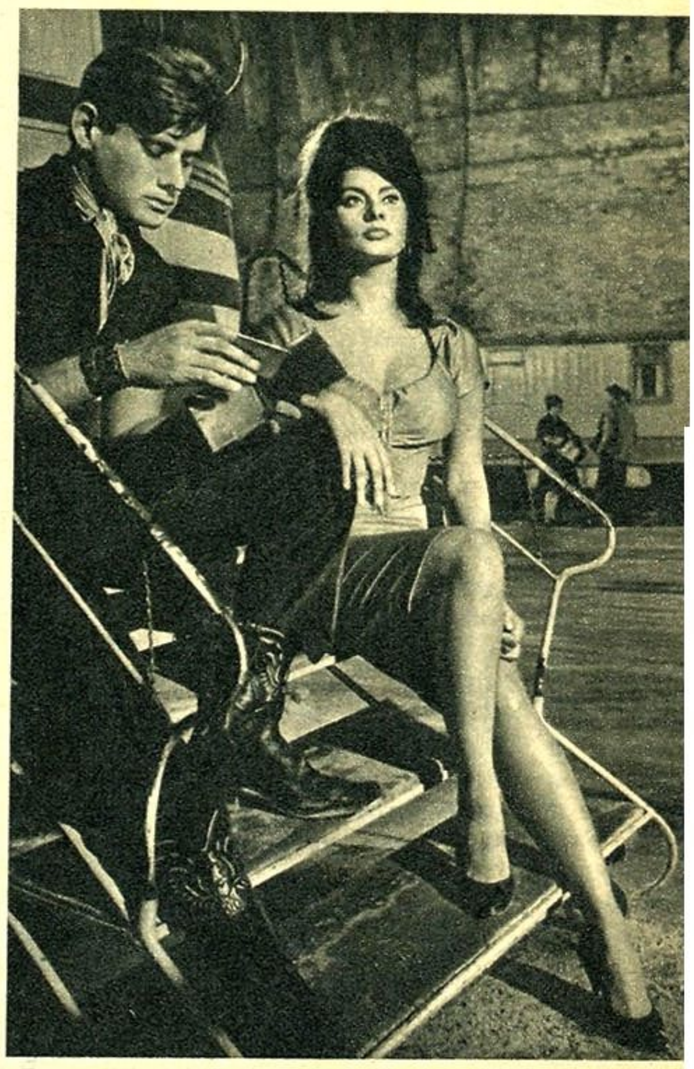

LOREN'İN YENİ FİLMİ — 600 sene evvel yazılmış olan «Decameron Hikâyeleri»nden alınan «Boccaccio 70» filmi, üç ayrı kısım halinde çevrilmektedir. Bunlardan Riffa isimlisinin başrolünü oynıyan Sophia, burada, erkekleri çılgına çeviren şuh bir dilberi canlandırmaktadır.

BRIGITTE — Boulogne'deki Billancourt Stüdyolarında çevrilen filimlerde garip bir tesadüf eseri olarak Roger Vadim, Jacques Charrier, Sammy Frey ve Brigitte Bardot çalışıyorlar. Bir hâdise çıkmaması için stüdyo personeli bu dördünün karşılaşmaması için çok çalıştı. Buna rağmen bu istenmiyen tesadüflerden bir tanesi geçenlerde oluverdi. Stüdyonun kapısında Bardot eski kocası Jacques Charrier ile karşılaştı ama, neyse bir hâdise olmadı.

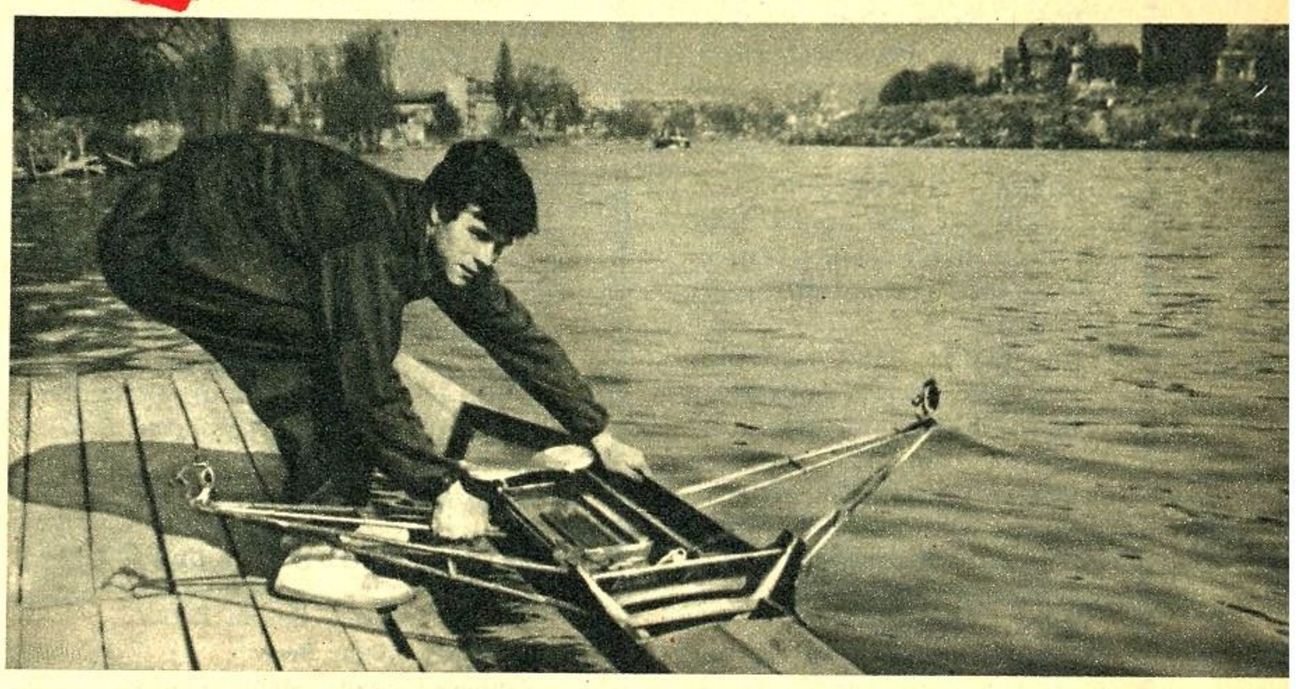

TERZIEFF — Marcel Carne, Zola'nın «Germinal» isimli romanını filme almağa karar verdi. Marcel Carne, bu filim için önce Robert Housseyin'i düşünmüştü. Fakat, sonra rolü Laurent Terzieff'e verdi.

İngiltere'den HABERLER

● Dünyada İngilizceyi en iyi konuşan on kişiden biri addedilen aktör George Sanders, sanat hayatından ayrılmağa hazırlanıyor. Bağlı olduğu kontratlar yüzünden daha birkaç sene beyaz perdede kalmağa mecbur olan Sanders, kendisine yapılan parlak tekliflere rağmen yeniden kontrat imzalamamaktadır. Bu arada, İngiltere'nin en eski fabrikalarından biri olan «Royal Sausages» sosis fabrikasının idare meclisine girmeyi kabul etmiştir.

● «Prince of Wales» tiyatrosunda tertibedilen ananevi «Royal Variety Show»a ilk defa olarak Acker Bailk Jazz Orkestrası da katıldı. Bu gösteriler sonunda Ana Kıraliçe Mary'ye takdim edilen sanatkârlar şunlardır: Shirley Bassey, Maurice Chevalier, Sammy Davis Jr., Frankie Vaughan, Ugo Garrido, Kenny Ball ve Temperance Seven'ler. Dünyaca tanınmış rejisör Mark Robson, Gandi'nin hayatını filme çekmeğe karar verince, 19 yaşındaki aktris Valerie Gearon'u angaje etti... Geçen sene Old Vic'de hazırladığı «Romeo ve Juliet» ile büyük başarı kazanan rejisör Franco Zaffirelli bu sene Stratford on Avon'da «Othello»yu hazırlıyor... «Kıraliyet Muhafızları» filmi büyük tenkidlere maruz kaldı. Bilhassa Kıraliçenin filimde görünüşü hoş karşılanmadı... «Hong Kong Yolunda» filmindeki rolü için İngiltere'de bulunan Bing Crosby'ye yeni doğan çocuğu çok uğurlu geldi. Filim çevirmediği günler soluğu at yarışlarında alan Bing Crosby, binlerce sterlin para kazandı.

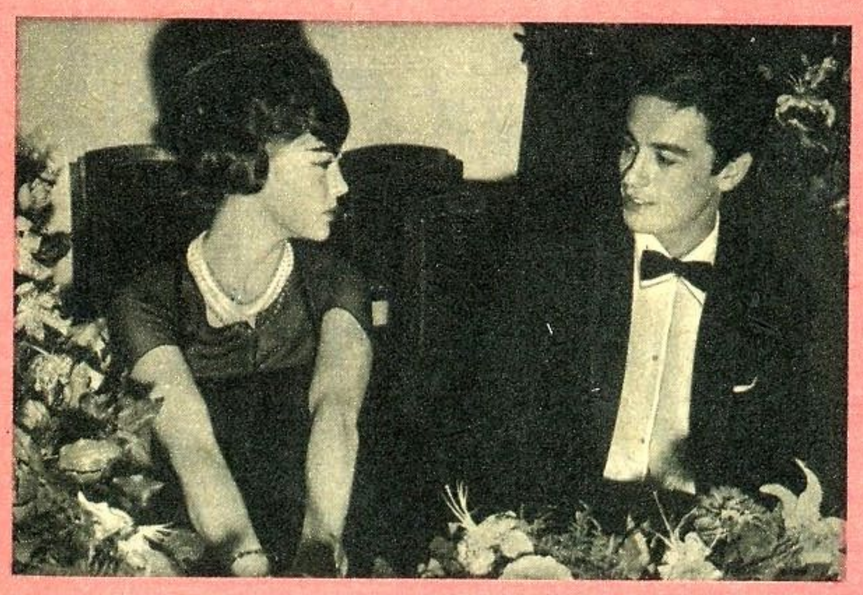

ROMY - ALAIN DELON - ELKE... Romy Schneider nişanlısı Alain Delon'u bir türlü uçarılığından vazgeçiremedi. Tam her şeyin düzeldiğini zannettiği sırada ortaya Elke Sommer çıkıverdi. Sarışın yıldız Elke, Alain Delon'la Paris'te bir televizyon filmi çevirince onun yanından ayrılmaz oluverdi.

haberler

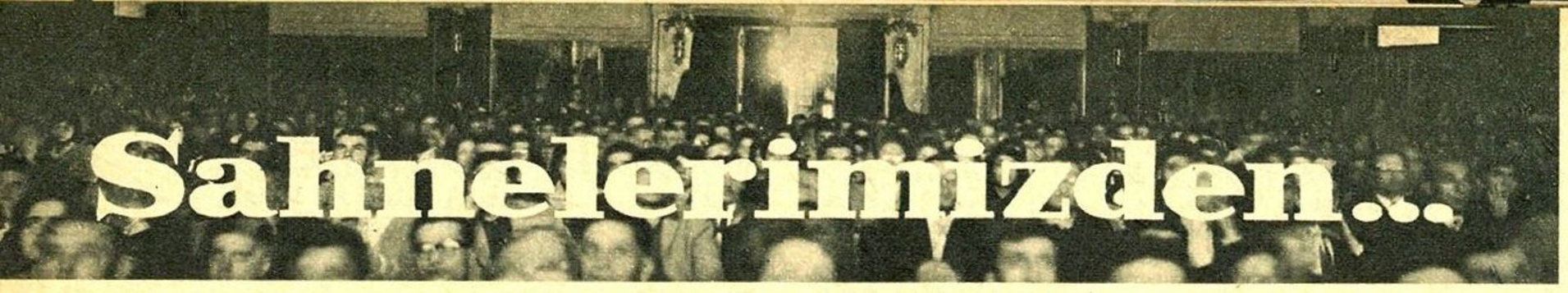

Sahnelerimizden...

Bu sayfalarda Türk ve Dünya sahnelerinden en güzel resimleri, kulis haberlerini, gala gecelerinden en cazip fotoğrafları ve zaman zaman da, tiyatro dünyasının ölmez eserlerinin orijinal hikâyelerini bulacaksınız...

NE OYNUYOR — İstanbul

BULVAR TİYATROSU (Tel.: 21 13 31) — Pazartesi hariç her gece 21.15'te **"Leyleğin Ömrü"** Matine: Çarşamba, cumartesi, pazar 16.15'te.

GONG TİYATROSU (Tel.: yok) — Her gece 21.15'te, çarşamba, cumartesi, pazar 17'de matine **"İkiz Kardeşim Davit"**.

İSTANBUL TİYATROSU (Tel.: 44 22 36) — Pazartesi gecesi hariç her gece saat 21.15'te ve çarşamba, cumartesi, pazar saat 15'te **"Köpek Kırpıcısı"**. Her pazartesi 21.15'te ve her gün saat 18'de **"Şöminedeki Ceset"**.

KENT OYUNCULARI (Tel.: 44 66 66) — Pazartesi hariç her akşam 21.15'te **"Aptal Kız"**, pazartesi hariç her gün saat 18'de **"Raşomon"**.

KÜÇÜK SAHNE - HALDUN DORMEN (Tel.: 49 56 52) — Pazartesi, salı, çarşamba saat 21'de **"Taşra Kızı"**. Matine: saat 17'de. Perşembe, cuma, cumartesi, pazar saat 21'de **"Hepimiz Paris'te"**. Matine: Cuma, cumartesi, pazar 17'de.

OPERA TİYATROSU (Tel.: 21 57 22) — Her akşam 21.15'te **"Cibali Karakolu"**. Matine: Çarşamba, cumartesi, pazar 16.15'te.

ORALOĞLU TİYATROSU — Her gece 21.15'te **"Denizden Gelen Kadın"**. Matine: Cumartesi, pazar 17'de.

SES OPERETİ (Tel.: 44 36 69) — Her akşam 21'de **"Akordu Bozuldu"**. Matine: Çarşamba, cumartesi, pazar 17'de.

SİTE TİYATROSU - ULVİ URAZ (Tel.: 47 77 62) — Her akşam 21.15'te **"Para İsteme Benden"**. Matine: Pazartesi hariç her gün 18'de.

ŞEHİR TİYATROLARI

FATİH TİYATROSU (Tel.: 22 01 71) — Pazartesi hariç her gece 21'de **"Bir Kavuk Devrildi"**. Cumartesi, pazar 15.30'da **"Üçüncü Selim"**.

KADIKÖY TİYATROSU (Tel.: 36 06 82) — Perşembe hariç her gece 21'de **"Bozguncu"**. Her gün 18'de ve cumartesi, pazar 15.30'da **"Satılık Ev"**.

OPERA (Şan Sinemasında Tel.: 48 67 92) — Her perşembe 21.15'te **"La Traviata"**.

ÜSKÜDAR TİYATROSU (Tel.: yok) — Cuma hariç her gece 21'de **"Hesapta Bu Yoktu"**. Matine: Cumartesi, pazar 15.30'da.

YENİ TİYATRO (Telefon: 44 04 09) — Salı hariç her gece 21'de **"Çöpçatan"**. Salı hariç her gün 18'de ve cumartesi, pazar 15.30'da **"İktidar"**.

Başkent'te 1961-62 Tiyatro Mevsiminin İlk Oyunları

DEVLET Tiyatrosu sahnelerinde bu yıl birinci tur eserlerinin başlıca özelliği, çoğunun telif olmasıdır. 1 ekim günü akşamı perdesini açan Küçük Tiyatro'daki Orhan Asena'nın "Kocaoğlan"ını, onu takibeden geceler prömiyerlerini yapan Musahipzade Celâl'in "Macun Hokkası", Cahit Atay'ın "Pusuda"sı, Ahmet Kutsi Tecer'in "Köroğlu" su, Refik Erduran'ın "Büyük Jüstinyen"i takibetti. Bunun yanısıra Devlet Tiyatrosu sadece Yeni Sahne'de "Bernarda Alba'nın Evi" ile Büyük Tiyatro'da "Hamlet"i ve Oda Tiyatrosu'nda da "Son Band"ı yabancı eser olarak programa almış bulunuyor. Başarı ile sahneye konan Hamlet temsiline geçmeden önce bu sayımızda, kısaca, yukarıda isimlerinden bahsettiğimiz oyunları tanıtıyoruz.

KOCAOĞLAN

(ÜÇÜNCÜ TİYATRODA)

Yazan: Dr. Orhan Asena
Sahneye koyan: Ziya Demirel
Dekor-kostüm: Hüseyin Mumcu
Oynayanlar: Şeref Gürsoy, Elif Türkân Atamer, Baykal Saran, Ahmet Demirel, Cengiz Çelenk, Nur Bartu.

Orhan Asena'nın oyunu, vücutça gelişmiş, ama kafası geri kalmış bir zavallının gülünç olduğu kadar hazin hikâyesidir. Kocaoğlan, kasabaya gelen bir tiyatro kumpanyasının başartisti Belma'ya tutulur. Ne var ki, Kocaoğlan'ın aşkı da her şeyi gibi başka türlüdür. Bu, sâf bir aşktan çok, cinsî bir mücadeledir.

BERNARDA ALBA'NIN EVİ

(YENİ SAHNE'DE)

Yazan: Federico Garcia Lorca
Türkçesi: İlhan Berk
Sahneye koyan: Mahir Canova
Dekor-kostüm: Ulrich Damrau
Oynayanlar: Melek Ökte, Süreyya Taşer, Meliha Ars, Hepşen Akar, Nurşen Özkul, Tijen Akçan, Faize Özbolhan, Ayten Kaçmaz, Türkân Bora.

Devlet Tiyatrosu'nun ilk tur oyunları arasında belki de en kuvvetlisi, İspanyol yazarı Federico Garcio Lorca'nın konusu İspanyol köylerinde geçen, ünlü kadınlar trajedisi "Bernarda Alba'nın Evi'dir. 8 mart 1945'te ilk defa Buenos Aires'te oynanan ve o tarihten beri kalburüstü dünya sahnelerinin repertuvarında baş köşeyi alan bu oyun, müstebit bir ananın talihsiz kızlarının hikâyesidir. Bernarda, kocasının ölümü üzerine evinde beş kızı, deli annesi ve iki hizmetçisiyle yalnız kalınca, kızlarının sekiz yıl müddetle matem tutmalarını ister. Bu, genç kızlar için ölümden de beterdir. Otoriter, huysuz, haşin bir ana olan Bernarda'nın bir endişesi de kızlarının namusuna leke sürülmemesi ve asîl aileye burjuva kanı karışmamasıdır. Bahtsız kızlarla ana arasındaki mücadele bu ruh hâleti içinde gelişir ve bir facia halinde son bulur.

Bernarda Alba'nın Evi oyununun 11 kadın kahramanından biri; Ayten Kaçmaz (üstte).

Yukarıda sağdaki resim; Üner Ilsever, Çetin Köroğlu, Esin Avcı ve Ü. Ülkümen Dolap'ta (Meydan Sahne).

Yanda "Pusuda" oyununun iki kahramanı. Ahmet Demirel (Bostancı Dursun) ve Yılanoğlu (Coşkun Kara).

MACUN HOKKASI

(ÜÇÜNCÜ TİYATRO'DA)

Yazan: Musahipzade Celâl
Sahneye koyan: Ergin Orbey
Dekor-kostüm: Turgut Zaim
Oynayanlar: Ali Algın, Saime Berksoy, Önder Alkım, Günsel Gündüz, Turgut Sarıgöl, Mustafa Yalçın.

Türk tiyatrosunun emektar yazarı Musahipzade Celâl'in bu iki bölümlük komedisi, yüz elli yıl önceki bir İstanbul mahallesinin günlük hayatını ustaca yansıtmaktadır. Macun Hokkası'nın bu defaki temsili, diğerlerinden çok değişik, yepyeni bir sahne düzeni getirmektedir.

SON BAND

(ODA TİYATROSU'NDA)

Yazan: Samuel Beckett
Türkçesi: Feridun Altuna
Sahneye koyan: Asuman Korad
Oynayan: Asuman Korad

Sahnesinde daha çok öncü oyunlara yer veren Oda Tiyatrosu'nun bu yıl için seçtiği ilk tercüme eser, Pariste oturan ve aslen Irlandalı olduğu halde eserlerini Fransız dilinde yazdıktan sonra, İngilizceye çevirmeyi tercih eden Samuel

Musahipzade Celâl'in "Macun Hokkası" adındaki 2 bölümlük komedisinde yeniden yaşatılan iki eski İstanbul tipi (önde). Mahalle budalası Akif (Bozkurt Kuruç, solda) ve Aktar Baha Efendi (Ali Algın).

Beckett'in «Son Band - Krapp's Last Tape" adlı bir perdelik oyunu oldu. Son Band'ın başlıca özelliği tek bir kişi tarafından oynanmasıdır. Krapp, artık yaşlanmış ve hâtıralariyle başbaşa kalmıştır. Gençliğinde bir ara da sevmiştir. Şimdi o günleri özlemektedir. Pek maceralı olmıyan hayatının güzel taraflarını bir ses alma makinesiyle tespit etmiştir. En büyük zevki numaralayıp kutulara koyduğu bu bandları çıkarıp, dinlemektir.

PUSUDA

(ODA TİYATROSU'NDA)

Yazan: Cahit Atay
Sahneye koyan: Asuman Korad
Dekor: Hüseyin Mumcu
Oynayanlar: Coşkun Kara, Ahmet Demirel, Mustafa Yalçın.

Oda Tiyatrosu'nun ilk telif eseri, Cahit Atay'ın Anadoludaki ağalık zinniyetini hicveden "Pusuda" adındaki bir perdelik oyunuydu. "Pusuda", cehaletin bilgiye, derbederliğin efendiliğe, fakirliğin zenginliğe meydan okuyuşu. Sonuç ise, iyinin, güzelin, namusun ve arkadaşlığın zaferidir. Bostancı Dursun bütün saflığına rağmen, köy ağası Yılanlıoğlu'nun cazip tekliflerini hiçe sayarak, çocukluk arkadaşı okumuş, bilgili, efendi Yaşar'ı öldürmeğe kıyamıyor da sonunda gene Yılanoğlu vuruveriyor.

KÖROĞLU

(BÜYÜK TİYATRO'DA)

Yazan: Ahmet Kutsi Tecer
Sahneye koyan: Ziya Demirel
Dekor-kostüm: Tarık Levendoğlu
Oynayanlar: Halûk Kurdoğlu, Mithat Demokan, Suat Taşer, Coşkun Kara, Raik Alnıaçık, Haldun Marlalı, Gülsen Alnıaçık, Semra Savaş ve diğerleri.

Ünlü Köroğlu efsanesini İslâmlıktan önceki Oğuz Türkleri'nin dünyasına götüren Ahmet Kutsi Tecer'in Koçyiğit Köroğlu oyunu Büyük Tiyatro'da sahneye kondu. 2 perdelik destan, halkın kahramanlık ve kurtuluş sembolü haline getirdiği ünlü Köroğlu'nun, kır atının ve yakınlarının hikâyesidir.

DOLAP

(MEYDAN SAHNE'DE)

Ankara'nın Devlet Tiyatroları dışındaki bağımsız iki tiyatrosundan biri olan Meydan Sahne, yeni sezona Robert Thomas'ın "Dolap" isimli polisiye oyuniyle başladı. Dolap, ilgi çekici konusu, sürükleyici havası ve sürprizli sonuciyle Ankaralı seyircilerin rağbetine mazhar oldu.

SUNA SELEN BU YIL BULVAR TİYATROSUNDA

Güzel yıldız, "Mankenlik, sinema ve tiyatro artistliği bütün vakitlerimi alıyor. Üç aydır bir aşk romanı bile okumadım" diyor.

— "Her gün aynı insanları görmekten, aynı yemeği yemekten, aynı işi yapmaktan, aynı yollardan geçmekten sıkılırım. Dümdüz yaşayışı sevmem. Hayatta renk ararım. Bir günü, dörde bölmekten hoşlanırım. İnsan, böylece, ömrünü dört misli arttırmış olur!..."

Suna Selen yaşama felsefesini birkaç cümle ile özetleyivermişti. Öyle günleri olmuştu ki, dörde değil, beşe bölmesi gerekmişti. Bir defilede mankenlik yapmış, oradan filim çevirmek için plâtoya gitmiş, soluk soluğa tiyatro provasına yetişmiş, sonra da spiker olarak çalıştığı radyoevine giderek haberler bültenini okumuştu. Bunlarla da yetinmemiş, yorgun argın döndüğü evinde hayatının en güzel resmini yapmıştı.

Ancak, Cem Kabaağaç'la evlendikten sonra, eline palet, fırça almamıştı. Bu konuda şöyle diyor:

— "Kocam abstrait resmi severdi. Ben de abstrait çalışırdım. Ama onun renkleri, şekilleri daha güzel olurdu. O renklere erişemiyeceğimi anlayınca, resmi bıraktım".

Bir yıl önce de radyo spikerliğinden ayrılmış. Şimdi sinema, tiyatro yıldızlığı, mankenlik üçgeni içinde dolaşıyor. Suna Selen'in okul hayatı da ilgi çekici... Konservatuvarda okumuş, Güzel Sanatlar Akademisine devam etmiş, Hukuk'a girmiş, Edebiyat Fakültesine yazılmış, fakat birini bile bitirememiş... Bazı konularda Suna Selen değişiklikten hoşlanmıyor:

— "Her gün bir, iki kadeh votka içerim" diyor. "Limonlu votka... Sonra yıllardır aynı şarkıyı, aynı şiiri beğenirim. Spikerken de, plâk dinlemeğe doyamazdım..."

Suna Selen, eşi Cem Kabaağaç'tan geçen yıl ayrılmış. Ama, halen çok iyi arkadaşlar. Şimdi birkaç filimde, Bulvar Tiyatrosu'nda "Leyleğin Ömrü" isimli piyeste oynuyor. Bundan başka moda defilelerine de katılıyor.

Opera

Bu köşede, yurdumuzda ve dünyadaki opera sahnelerinden en son haberleri bulacaksınız. Ankara Devlet Operası'nın oynamağa başladığı en son eser, Engelbert Humperdinck'in ünlü Haensel ve Gretel operası. Müzik İdaresi: Ottavio de Rosa, Dekor-kostüm: Seza Altındağ, Sahneye koyan: Feridun Altuna. Grimm Kardeşlerin ünlü masalından mülhem olan operanın konusunu önümüzdeki sayıda vereceğiz. Ankara Devlet Operasında mevsimin ilk eseri Fransız bestecisi George Bizet'nin "İnci Avcıları" idi. Resim, Devlet Operasının iki başarılı sanatçısı, Işık Kurt ile Altan Günbay'ı "İnci Avcıları"nın bir sahnesinde gösteriyor.

KULİSTEN HABERLER

● Devlet Tiyatrosu'ndan sonra girdiği Meydan Tiyatrosu'ndan da ayrılan Nur Sabuncu Amerikaya gidiyor. Gelecek yılın temmuz ayına kadar, Kaliforniya'daki ağabeysinin yanında misafir kalacak...

● "Otomobil hırsızlarından elâman" diyen Suat Taşer otomobilini satmak zorunda kaldı... Hırsızlar, Taşer'in otomobilini beş defa yoklamışlar, her seferinde de bir parçasını çalmışlardı.

● Evrim Fer de bu yıl Azak Tiyatrosundan bir teklif aldı. Ancak, bir, iki provaya çıktıktan, birkaç poz da fotoğraf çektirdikten sonra, tiyatronun semtine uğramaz oldu.

● Gong Tiyatrosu oyuncularından Seden Kızıltunç, birkaç ay önce sessiz sadasız evlenmişti. Şimdi, eşi Yıldır Olgaç'la birlikte "İkiz Kardeşim Davit"te oynuyorlar.

● Site Tiyatrosu oyuncularından Yılmaz Gruda ile Tolga Tiğin'in kızları Elgin Gruda geçen gün bir yaşına girdi. Doğum günü pastası üzerinde yanan tek mumu Elgin üfliyerek değil, elini bastırarak söndürdü.

● Ankara Devlet Tiyatrolarında oynanan iki oyunun kadrosu çok ilgi çekici. "Bernarda Alba'nın Evi"ni on bir kadın oynuyor. Hiç erkek yok!... Buna karşılık "Köroğlu" na tam 31 erkek oyuncu katılıyor.

İstanbulda Neler Oynuyor

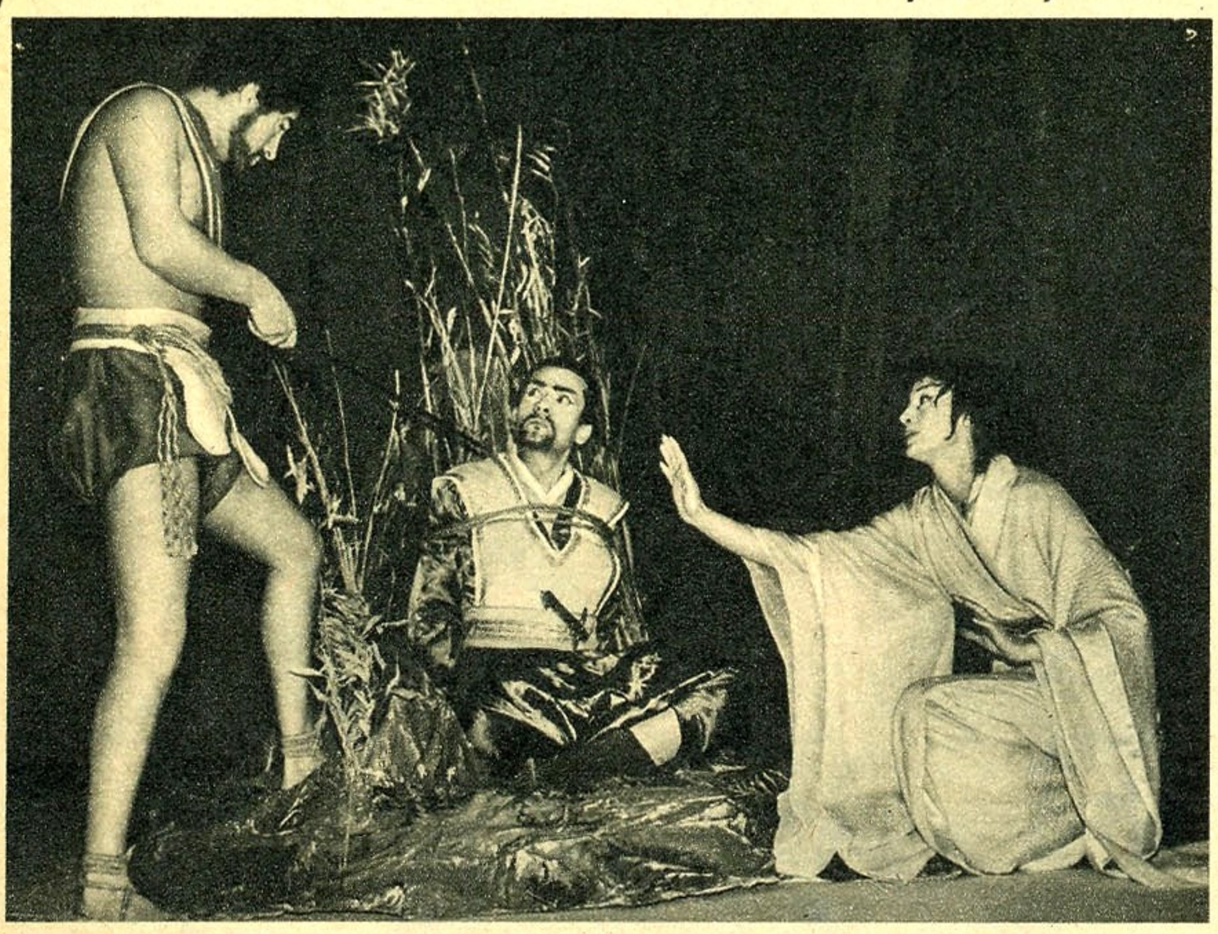

RAŞOMON — Yeni bir topluluk olan "Kent Oyuncuları" mevsime, Fay-Michael Kanin'in, bir ırza tecavüz ve soygun olayı üzerine kurduğu, "Raşomon" piyesiyle başladı. Yanda, başarılı oyunun üç kahramanı, (soldan) Müşfik Kenter, Şükran Güngör ve Yıldız Kenter görülüyorlar.

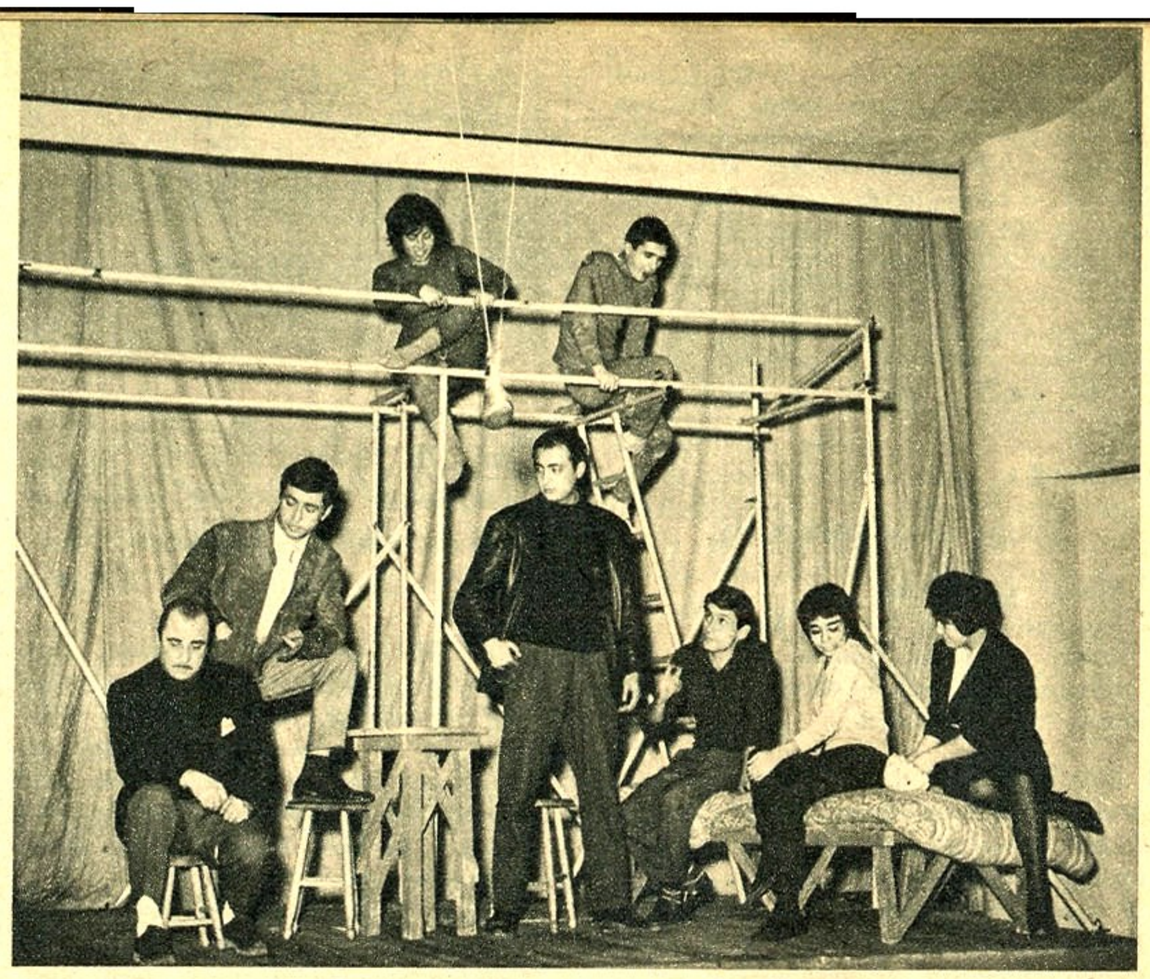

SEL — İstanbul'un yeni bir "Oda Tiyatrosu" var, ama henüz sahnesi yok. İdealist gençlerden kurulu topluluk, Ses Tiyatrosunda "Sel" adlı oyunu verdikten sonra turneye çıktı. Turne geliriyle tiyatrolarını açacaklar. Resimde demir iskeleli dekor içinde "Sel"den bir sahne.

ÇÖPÇATAN — Ünlü Amerikan yazarı Thornton Wilder'in "Dişimizin Zarı" ve "Bizim Şehir" adlı oyunları İstanbul seyircisinin yabancısı değildir. Yeni mevsimi ilgi çekici oyunlarla açan Şehir Tiyatroları, programlarına bu kere, Thornton Wilder'in dilimize "Çöpçatan" adıyla çevrilmiş, "The Matchnaher" fars'ını da almıştı. Konu, gönül işlerinde arabuluculuk etmekten hoşlanan bir kadının, görgüsüz zengine, evleneceği kızı bulmağa kalkışırken, sonunda zenginle kendisinin dünya evine girmesini canlandırır. Resim, (soldan) Süleyman Çevik, Bilge Zobu, Muallâ Kavur ve Uğur Kıvılcım'ı Çöpçatan oyununun bir sahnesinde gösteriyor.

KÖPEK KIRPICISI — Şehrimizin çok rağbet gören halk tiyatrolarından biri olan, İstanbul Tiyatrosu'nda iki güzel oyun birden veriliyor. Matinede, 4 perdelik "Şöminedeki Ceset" komedisi, geceleri 3 perdelik "Köpek Kırpıcısı". Üstte, K. Büke, M. Hepgüler, T. Karaca ve C. Sururi, "Köpek Kırpıcı'sında.

LA TRAVIATA — Alexandre Dumas Fils'in Parisli bir salon fahişesinin portresini çizen ünlü "Kamelyalı Kadın"ı, Verdi'nin müziği sayesinde "La Traviata" adı altında opera dünyasının en popüler eserlerinden biri oldu. İstanbul Şehir Operası mevsimin ilk eseri olarak "La Traviata"yı seçti. Resimde, Şan Sinemasında oynanan operadan bir sahne görülüyor. Elmar Voigt'un sahneye koyduğu operanın müzik direktörü Demirhan Altuğ'dur.

NE OYNUYOR Ankara

BÜYÜK TİYATRO'DA

Operalar:

İnci Avcıları, Tosca, Uçan Holândalı, Haensel ve Gretel, Manon Lescaut.

Bale:

Coppelia

Tiyatrolar:

Hamlet, Gergedan, Büyük Jüstinyen

KÜÇÜK TİYATRO'DA

Kocaoğlan

ODA TİYATROSU'NDA

Son Band ve Pusuda

YENİ SAHNE'DE

Bernarda Alba'nın Evi

ÜÇÜNCÜ TİYATRO'DA

Operet:

Çingene Baron, Çardaş Fürstin.

Tiyatro:

Macun Hokkası

MEYDAN SAHNESİ

Ay Mavidir, Dolap

NAŞİT TİYATROSU

Ahududu

GÜNEŞ ÇOCUK TİYATROSU

Perili Değirmen

HABERLER

• Dünya evine girdikten bir ay sonra Arnavutköy'ünde yeni bir eve taşınan Gül Gülgûn'ün tek üzüntüsü, duvarların bomboş olması... Eşi Oktay'la başbaşa verip, bu renksizliğe bir çare aradı. Sonunda, yıllarca önce Akademinin çıplak modelli atelyelerine bir sömestr devam eden bir ressam buldu. 10 yıldır eline fırça almıyan ressam Gül'ün duvarlarına renk renk boyalar sürüyor...

• "İnleyen Dağlar" filminde hem türkü söyliyen, hem de oynıyan Kadem Allahverdi, aynı filmin yıldızlarından Zerrin Arpat'la nişanlanınca tiyatroya merak saldı. Önce Azak, sonra da nişanlısının oynadığı Oda Tiyatrosuna girdi. Fakat bu sahne denemesi uzun sürmedi. Nedense dördüncü gün tiyatroyla ilgisini kesiverdi.

Bir Dansözün Hayatı

AMERİKALI DANSÖZ ISADORA DUNCAN HAYATINI ANLATIYOR

ISADORA DUNCAN (1878-1927)

Dans alanında ihtilâl yapan tanınmış bir Amerikalı dansözdür. Isadora Duncan, suni dans kaidelerini yıkmış, ilham almak için doğrudan doğruya tabiata yönelmiştir. Dalgaların hareketi kadar ahenkli bir dans formu arıyan Isadora Duncan, dansı, eskimiş formül ve kaidelerden kurtarmıştır.

Dansöz 27 mayıs 1878'de San Fransisco'da doğmuş ve daha çocukluğundan itibaren dansa başlamışsa da birkaç bale dersinden sonra doğrudan doğruya tabiatı kendisine örnek almaya karar vermiştir. Duncan, Chicago ve New York'ta sahneye çıkmışsa da ilk başarısını 1902'deki Avrupa turnesinde kazanmış, 1905'te Rusya'ya gitmiştir. A. B. Devletlerinde ise 1922-23 yıllarına kadar turnelerine devam etmiştir.

Gluck, Brahms, Wagner ve Beethoven'in etkisi altında kalan Duncan, senfonik müziği ifade edebilen ilk dansözdür. Yunan heykeltıraşlığı ona yalınayak ve sadece bir örtüyle dansetme ilhamını vermiştir.

1922'de Rus şairi Sergei Esenin'le evlenmişse de çok geçmeden boşanmıştır. Isadora Duncan 1927'de Nice'de bir kaza sonunda ölmüştür.

1

ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

BİR çocuğun karakteri, daha ana karnındayken bile, belli olur. Ben doğmadan evvel annem büyük bir ruhi ıstırap içinde ve pek perişan bir haldeymiş. Buzlu istridye ile buzlu şampanyadan başka hiçbir gıda alamıyormuş. Ne vakit dansa başladığımı bana sordukları zaman şu cevabı verirdim:

— "Annemin karnında iken! Bu, belki de, Aphrodite'nin yemeği olan istridyelerle şampanyanın bir marifetidir".

Gebeliği sırasında, annem, o kadar ıstırap çekmiş ki, doğacak çocuğun gayrı tabiî bir mahlûk olacağı kanaatiyle, "Bu çocuk muhakkak ki normal bir şey olmıyacaktır" dermiş.

Hakikaten, doğduğum dakikadan itibaren ellerimi ve ayaklarımı o kadar şiddetle hareket ettirirmiştim ki, annem:

— "Ben demedim mi? Bu çocuk bir çılgındır!" diye evvelki teşhislerinin doğruluğunu ispata çalışırmış.

Daha sonraları, arkamda bebek elbisesi, masanın ortasına çıkarılarak, çalınan her havaya ayak uydurup dansa başladığım zaman bütün ailenin ve dostlarının başlıca eğlencesini teşkil ederdim.

İlk hatırladığım şey, bir yangındı. Yukarı katın penceresinden bir polisin kucağına atıldığımı hatırlarım. Galiba iki veya üç yaşında idim. Bütün o çığlıklar ve alevler arasında küçücük kollarımı boynuna sardığım polisin emniyet verici hali hiç gözümün önünden gitmez. Bu polis, her halde bir Irlandalı olmalıydı. Annem, büyük bir şaşkınlık içinde, "Oğullarım, oğullarım!" diye bağırıyor, içeride kaldıklarını sandığı iki oğlunun yanına gitmek üzere binaya girmek istedikçe ahali güç zaptediyordu. Bundan sonra, iki çocuğun bir bar odasında yere oturarak çorap ve kunduralarını giydiklerini, sonra da bir arabaya bindiğimizi, sıcak çukulata içtiğimizi hatırlıyorum.

Ben deniz kenarında doğdum. Garip tir ki hayatımda cereyan eden bütün büyük hâdiseler hep deniz kenarında geçmiştir. Hareket ve dans hakkında bana ilk fikir, muhakkak ki dalgaların ahenginden gelmiştir. Ben Aphrodite yıldızının altında doğdum. Aphrodite de denizde doğmuştur. Onun yıldızının parlaklık devresinde hâdiseler benim için daima iyi geçmiştir. Bu devrelerde hayat kolaylıkla akar, ben bir şeyler yaratmağa muvaffak olurum. Bu yıldız gökyüzünden kaybolunca da benim için felâket başgösterir.

Bugün, astroloji yani yıldızlar ilmi, eski Mısır'lılarda veya Keldani'lerdeki ehemmiyeti taşımıyor. Ama şu muhakkak ki bizim fizik hayatımız gezegenlerin tesiri altındadır. Şayet babalarla analar bilmiş olsalardı, dünyaya daha güzel çocuklar getirmek için yıldızları okurlardı.

Deniz kenarında veya dağda doğmanın bir çocuğun hayatında büyük farklar yarattığına da inanıyorum. Deniz, beni daima kendine çekmiştir. Dağlarda ise, sıkıntı hisseder, oradan kaçıp gitmek isterim. Bunlar, bana Arz'a esir imişim hissini verir. Tepelerine baktığım zaman seyyahların hissettiği hayranlığı duymam. Bütün arzum, üstlerinden aşmak ve onlardan uzaklaşmaktır. Hayatım ve sanatım denizden yaratılmıştır.

Küçüklüğümde annemin fakir oluşuna ne kadar şükretsem azdır. Çocukları için hizmetçi veya mürebbiye tutacak halde değildi. Çocukken ifade fırsatını bulduğum, ondan sonra da kaybetmediğim hareketli hayatı ben buna borçluyum.

Annem musikişinastı, hayatımızı da musiki dersi vermekle temin ederdi. Dersleri, talebelerinin evlerinde verdiği için bütün gün dolaşır, çoğu akşamlar da saatlerce geç gelirdi.

Ben ise, okul hapisanesinden kurtulur kurtulmaz hürriyetime kavuşur, tek başıma deniz kenarında dolaşır, istediğimi yapardım. Mürebbiye ve nörslerin daimî himayesi altında şık giydirilmiş çocukları gördükçe bunlara ne kadar acırım. Bunların hayattan ne nasipleri vardır?

Annem, çocuklarının başına gelecek tehlikeleri düşünemiyecek kadar meşguldü. Bunun için iki erkek kardeşimle ben başıboş arzularımızı yerine getirmek bakımından tamamen serbesttik. Bazan, serseriliklerimiz o dereceyi bulurdu ki, annem bunların farkına varsaydı kızgınlığından mutlaka çıldırırdı. Allaha şükür ki her şeyden habersizdi. "Allaha şükür" diyorum; çünkü, hürriyetin bir ifadesi olarak yarattığım dansın ilhamını, çocukluğumdaki bu başıboş hayata borçlu bulunuyorum. "Onu yapma! Bunu yapma!" gibi ihtarlara hiçbir zaman mâruz kalmadım. Fikrimce, çocukların hayatını zehir eden, işte bu "yapma! etme!" lerdir...

Beş yaşında iken okula başladım. Okula girebilmem için, annemin yaşımı doğru söylemediğini zannediyorum. Bir yere bırakılmam lâzım geliyordu. Annem de en emin yerin okul olacağını düşünmüş olacaktı.

Hayatta bir insanın tutacağı meslek, fikrimce, daha çocuk iken belli olur. İşte ben henüz bu yaşta iken bile bir dansöz ve ihtilâlci idim. Annem, İrlandalı Katolik bir aile içinde büyümüş mutaassıp bir Katolikti. Fakat, babamın da kendisi gibi olduğunu zannederken böyle olmadığını anlar anlamaz ondan boşandı, dört çocukla tek başına hayata atıldı. O dakikadan itibaren, Katolik dinine karşı olan kanaatleri de temelinden sarsılmıştı. Az zamanda bir dinsiz olup çıktı.

Kararlaştırdığı şeyler arasında hissiyata tâbi olmanın saçmalığı da vardı. Henüz ufacık bir bebekken bize Noel Baba'nın sırrını da ifşa etmişti. İşte bunun neticesidir ki Noel bayramı münasebetiyle okulda yapılan bir tören sırasında öğretmen çocuklara şekerle pastalar dağıtıp da, "Bakınız çocuklar, size Noel Baba neler getirmiş" dediği zaman, derhal ayağa kalkarak kesin bir tavırla:

— "Size inanmıyorum" diye cevap verdim. "Noel Baba diye bir şey yoktur".

Öğretmen son derece kızmıştı. Bana sert sert bakarak:

— "Şekerler yalnız Noel Baba'ya inanan küçük kızlar içindir!" dedi.

Ben de bu sözlerin altında kalmıyarak derhal cevap verdim:

— "O halde sizin şekerinizi istemiyorum".

Öğretmen, hiç de akıllıca hareket etmiyerek, hiddetini arttırdı ve sınıfa ibret dersi olsun diye, ileri gelip yere çökmemi emretti. İleri geldim ve sınıfa dönerek, meşhur nutuklarımdan ilkini çekmeğe başladım:

— "Yalanlara inanmıyorum! Annem, Noel Baba olamıyacak kadar fakir bulunduğunu bana söyledi. Yalnız zengin annelerdir ki kendilerini Noel Baba imiş gibi göstererek çocuklarına hediyeler verirler..."

Öğretmen, daha fazla söylememe fırsat vermeden, beni yakalayıp yere oturtmaya çalıştı. Fakat ben ayaklarımı sıkı tutarak oturmamakta ısrar ettim. O da topuklarımı parkeye vurmaktan başka bir şey yapmaya muvaffak olamadı. Bu muvaffakıyetsizliği üzerine beni köşeye götürüp ayak üstünde durmaya mecbur etti. Her ne kadar orada ayakta durdumsa da başımı arkaya çevirip:

— "Noel Baba yoktur! Noel Baba yoktur!" diye bağırmaktan kendimi alamadım. Nihayet öğretmen beni eve göndermekten başka çare bulamadı. Eve giderken yolda boyuna, "Noel Baba yoktur!" cümlesini tekrarlıyordum. Fakat şekerlerden mahrum bırakılarak hakikati söylediğim için cezalandırılmak suretiyle uğradığım haksızlıktan dolayı hiddetimi bir türlü yenemiyordum. Eve gelip de hikâyeyi anneme anlatarak:

— "Haklı değil miydim? Dünyada Noel Baba yoktur, değil mi?"

Diye sorduğum zaman annem:

— "Dünyada Noel Baba diye bir şey yoktur" dedi. "Sadece sana yardım edecek kendi ruhun vardır".

Kanaatimce bir çocuğun okulda aldığı umumi terbiye tamamiyle faydasızdır. Şimdi hatırlıyorum ki sınıfta ya şayanı hayret derecede zeki ve sınıfımın başında farzedilir, yahut son derece aptal ve sınıfımın kuyruğunda sayılırdım. Her şey bir ezbercilik oyununa bağlı idi; yani verilen dersi ezberlemek zahmetine katlanıp katlanmamak meselesi! Dersi ezberlediğim halde mânası hakkında en ufak bir fikrim bile olmazdı. Sınıfın başında veya kuyruğunda olmak beni alâkadar etmiyordu. Ben sadece sınıftaki saate bakar, 3 olsa da hürriyete kavuşsam diye sabırsızlanırdım. Benim için hakikati öğrenmek zamanı geceleriydi. O zamanlar, annem bize piyanoda Beethoven'den, Schumann'dan, Schubert'den, Mozart'dan, Chopin'den parçalar çalar, yahut yüksek sesle Shakespear'den, Shelley'den, Keats'den veya Burns'den şiirler okurdu. Bu saatler bizim için çok tatlıydı. Annem, şiirlerin çoğunu ezberden okurdu. Ben de bir gün mektepte, bir festival esnasında, altı yaşında iken, onu taklid ederek William Lyth'in "Antony'den Cleopatra'ya" şiirini ezberden okumuş, dinliyenlerimi hayretler içinde bırakmıştım.

Öğretmen her çocuktan kendi hayatını yazmasını istediği bir gün hikâyem aşağı yukarı şöyle başlıyordu:

"Beş yaşında iken 23 üncü sokakta bir kulübemiz vardı. Kirasını veremediğimiz için orada kalamıyarak 17 nci sokağa taşındık. Kısa bir zaman sonra bina sahibi verdiğimiz kirayı az bulduğu için 22 nci sokağa naklettik. Orada da rahat bırakılmıyarak 10 uncu sokağa taşınmak mecburiyetinde kaldık".

Hikâye böylece bitmez tükenmez nakillerle devam edip gidiyordu. Bunu sınıfta okuduğum zaman öğretmen son derece kızdı. Çirkin bir oyun oynamak istediğimi sanıyordu. Beni müdüre gönderdi. O da annemi okula getirtti. Annem yazdığım hikâyeyi okuyunca ağlamaya başladı ve yazılanların, hakikatin ta kendisi olduğunu tasdik etti. İşte biz böyle bir göçebe hayatı yaşıyorduk.

Umarım ki okullar o zamandan beri değişmiştir. Hatırladığıma göre hükümet okullarındaki eğitim sistemi, çocukları anlamamazlıkta pek ileri gitmişti. Aç karınla yahut iskarpinin içinde nemli ayaklarla katı bir sıra üstünde dimdik oturmanın azabını da hatırlarım. Öğretmen bana, orada bize işkence etmeğe memur, insanlıktan uzak bir canavar gibi görünürdü. Çekilen bu ıstıraplardan ise çocuklar hiçbir zaman bahsetmiyeceklerdir. *(Devamı gelecek sayıda)*

İsadora sınıfta "Noel Baba yoktur,, diye bağırınca öğretmen onu cezalandırmıştı.

Nasıl Giyiniyorlar

Perde ve sahne sanatkârlarımızın moda anlayışları

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN

Zeki Müren, elbiselerini diktirmek için Fransa'dan terzi getirtir. Cavidan Dora ile Leylâ Sayar bir konfeksiyon mağazasından taksitle alış-veriş ederler. Gönül Yazar, her yıl Dior dan, Chanel'den, Balmainden iki üç kokteyl elbisesi satın alır.

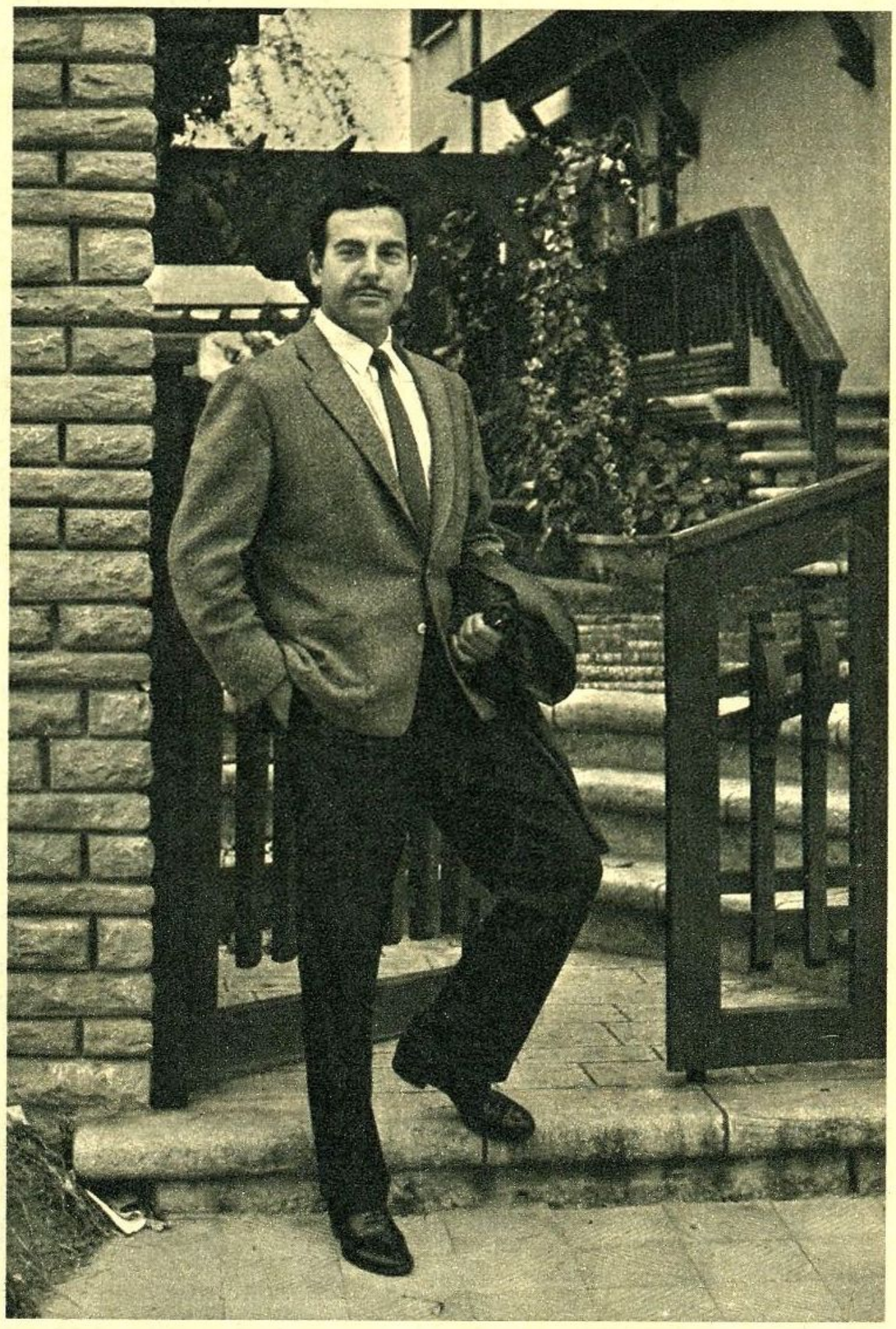

AYHAN IŞIK: Açık gri, kendinden desenli spor bir ceket, altına da füme bir pantalon giymiş. Pantalonun paçaları dublesiz. Gömlek yakası Amerikan biçimi... Kıravat koyu kahverengi...

GÖNÜL YAZAR: Beyaz üzerine koyu mavi puvanlı bir dö piyes giymiş. Sağ yanına bir nö «fiyong» iliştirmiş, Kumaşı Paris'ten getirmiş, Beyoğlu'nda bir terzide diktirmiş... Ayakkabıları, çantası siyah rugandan yapılmış

YILDIZLARIMIZIN moda anlayışları öylesine değişik, öylesine ayrı ki... Renk konusunda Muhterem Nur «beyaz» diyor, Leylâ Sayar ise «siyah...» Belgin Doruk «kahverengi» yi hiçbir renge değişmez. Türkân Şoray şimdilik «kırmızı»yı seviyor. Cavidan Dora'nın rengi «mor», Gül Gülgün'ünki «pembe», Peri-Han'ınki «mavi», Muallâ Kaynak'ın ise yeşil»... Muallâ'nın gardrobu sıra sıra yeşil elbiselerle dolu olduğu halde, çarşıya çıktı mı, o kadar rengin arasından gene yeşili seçer...Gönül Yazar'ın beğendiği renk ise, her hafta değişiyor. Erkek yıldızlar, zevk birliği etmişler, lâcivert elbise giymiyorlar. Onların sevdikleri renkler, gri, kahverengi... Tabiî değişik desen ve çeşitli tonlarda...

Kadın yıldızlarımız, giyimlerini filimlere göre düzenlerler. Belgin Doruk, filimlerde zengin kız rolleri oynadığı için, hiç sevmediği halde, pahalı ve süslü elbiseler yaptırır. Kürk, tuvalet, ağır kokteyl elbiseleri, gelinlikler satın alır. Bugüne kadar, 15 filimde gelin olmuş, bundan dolayı 5-6 gelinlik diktirmiştir. Oysa, özel hayatında, başından iki nikâh geçtiği halde, gelinlik giymemiştir... Sokak kıyafeti ise, sadeliğin sınırını aşmaz. Ama filimler için yaptırdığı elbiseleri de, toplantılara giderken giyer. «Chanel» modasını çok sevmiştir. Sadeliği, düz çizgileri birinci plâna alan «Chanel» tipi kokteyl elbiseleri, tayyörler, twinsetler gardrobunda sıralanmaktadır. Gönül Yazar ise pahalı elbiselerden hoşlanır. Gardrobunun ilk sırasında bulunan «Lâzar» mantosunun değeri 15 bin liradır. Ayrıca bu yıl Dior, Balmain, Chanel'in özel kreasyonlarından üç kokteyl elbisesi getirmiştir. Dö piyesleri zevkle giyer. Çantalarını siyah rugan veya bu yılın modası olan kahverengi deriden seçer. Elbiselerini, Beyoğlundaki tanınmış kadın terzilerinden birine diktirir... Peri-Han da, Fransız kupon kumaşlarını beğenir.

Zeki Müren her yılın sonbaharında Fransa'daki özel terzisi Albert'i çağırır. Ona, dört, beş takım elbise diktirir. Bu yıl «V» tipi ceketlerle, yırtmaçlı pantolonlar ısmarlamıştır. Muhterem Nur, terzisini yılda iki, üç defa değiştirir. Bu yüzden de, her yeni terzinin moda anlayışına uymak zorunda kalır. Spor, biraz da dekolte giyinmekten hoşlanır. Ama kocası, açık-saçık giyinmesine kızmaktadır. Cavidan Dora, modanın bir tek noktasına uymaz. Etekler ne kadar bollaşırsa, bollaşsın, o gene dar elbise diktirir. Leylâ Sayar ise modaya uygun giyinmemesiyle ün almıştır. Paris ne derse, daima tersini yapar. Cavidan da, Leylâ da, Muhterem de, terzilerine diktiremedikleri bazı giyim eşyalarını, aynı konfeksiyon mağazasından taksitle satın alırlar... Elbiselerinden çoğunun modelini Muallâ Kaynak kendi çizer. Evrim Fer'in elbiselerini ise, annesi Fahriye Tamkan diker... Belgin Doruk, düğme dikmekten bile nefret eder.

Erkek yıldızlar, gardroplarını «sokak elbiseleri», «filim elbiseleri» diye ikiye bölmezler. Ama yaptırdıkları yeni bir elbiseyi de filimde giymeden her güne vurmazlar. Çoğu, iki düğmeli, spor elbiselere düşkündür. Göksel Arsoy, dar yakalı, üç düğmeli İtalyan stili ceketleri sever. Buna karşılık, Ayhan Işık bu çeşit ceketten hoşlanmaz. Üç tane İtalyan stili elbise diktirdiği halde, düğmelerini doğru dürüst ilikliyemez. Daha doğrusu, üstteki iki düğmeyi iliklemeyi sevmez. Kenan Pars, yılın modası olacağına inansa, tek sıra 6 düğmeli ceket bile diktirecek... Orhan Günşiray, bir takım elbise için 520 santim kumaş alır... Bir ceket, üç pantalon diktirir... Filimlerdeki hareketli sahneler dolayısiyle, en aşağı iki pantalon eskitir. Üçüncüsünü de ceketine takım olarak giyer. Kenan Pars boyları kısalan pantalonlarının dublelerini açtırarak, «dublesiz» pantalon modasına uymuştur. Fikret Hakan, pantalon paçala-

MUALLÂ KAYNAK: Siyah deri pardesü giymiş. Yakası «şömisiye», kolları ise japone... Arkadan kemerli, spor cepli, dört düğmeli... Çantası bu yılın modasına uygun, siyah rugan... Ayakkabıları,

MUHTEREM NUR: Avrupa'dan getirilmiş, gül desenli beyaz naylon bir elbise.. Eteği evaze. Ayrıca, içinde çift kat jupon var. Sırtı hafif dekolte... Ayakkabıları ise düz renk ve çok ince topuklu.

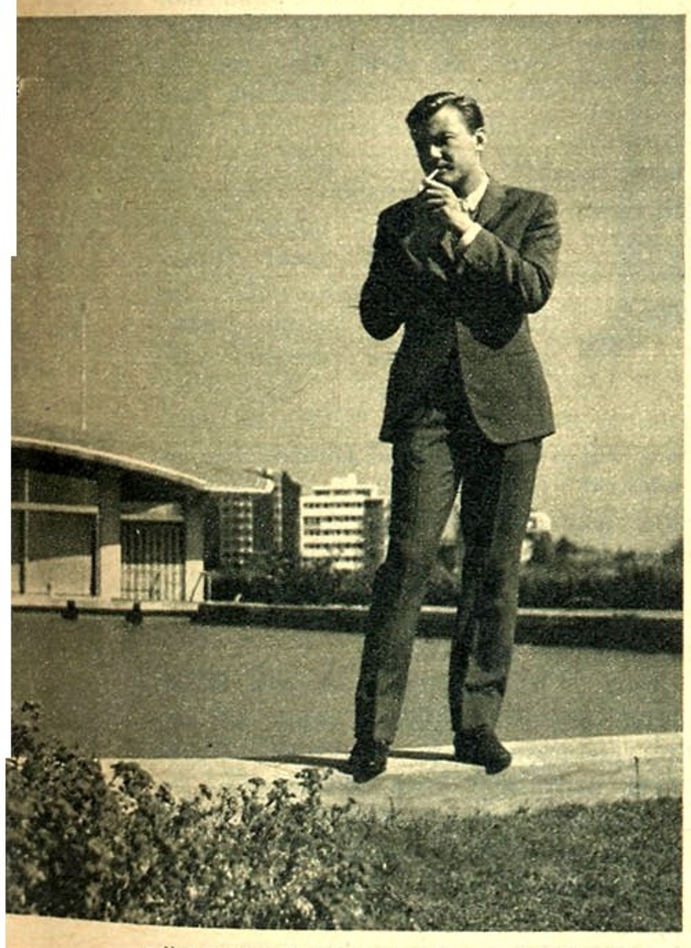

GÖKSEL ARSOY: Koyu yeşil, küçük kareli, İtalyan stili üç düğmeli bir elbise giymiş. Pantalonun paçaları dublesiz... Gömleğinin rengi pembe, yakası yuvarlak ve iğneli... Kıravatı kahverengi üzerine yeşil puvanlı... Ayakkabıları ise mokasen.

rını dubleli yaptıran tek yıldız. Bütün ceketleri, iki düğmeli spor. Daha çok, uzun kollu bir kazakla gezmeyi sever. Her yıl değişen biçim yerine, on yıldır alıştığı modaya göre elbise diktirir.

Muallâ Kaynak, modası geçmiş, karpuz kollu, vatkalı, drapeli elbiselerini, gardrobunun bir gözünde hâlâ saklar... Beş, on yıl sonra da olsa, bu modaya yeniden dönüleceğine inanır. Belgin Doruk, eski elbiselerini fakir fukaraya verir. Göksel Arsoy ise, figüranlara çok ucuz fiyatla satar... Ahmet Mekin'in elbise sayısı, mutfağında tabak çanak miktarı ile doğru orantılı olarak azalır, çoğalır. Eşi Şükran Sabuncu, Ahmet Mekin'in elbiselerini eskiciye satarak, yerine tabak bardak alır...

Ayakkabı konusunda, kadın olsun, erkek olsun düz renklerin dışına çıkmıyorlar. Erkekler, bağsız, mokansen ayakkabıları seviyorlar. Zeki Müren'in İspanyol tipi yumurta ökçe ayakkabısı da var. Fikret Hakan, daima bir numara büyük ayakkabı satın alır. İki renkli ayakkabıdan hoşlanmaz. Kadın yıldızlarımızın topuk ortalaması 8 punt. Peri-Han üç yıldır, giydiği ayakkabıların biçimini değiştirmemiştir. Düz dekolte ayakkabıdan gayrısını giyemez.

Kıravat zevkleri ise çok değişik. Göksel Arsoy, düz renkli, Ayhan Işık, küçük puvanlı, Kenan Pars, Fikret Hakan ise yan çizgili kıravatları, karışık desenli kıravatları seviyorlar. Orhan Günşiray, günün havasına uygun kıravat takıyor. Hava günlük güneşlik ise açık renk, kapalı ise koyu renk kıravat kullanıyor. Papyon takan yıldız yok!... Zeki Müren ise, mecbur olmadıkça kıravat takmıyor.

Erkek yıldızlar, gömlek modasında anlaşıyorlar. Beyaz gömlek giymeyi seviyorlar. Yakaları küçük ve hafif aralık, kolları ise manşetli diktiriyorlar...

Mücevher sevmiyen tek yıldız Belgin Doruk. Yalnız hediye edilen mücevherleri, ayıp olmasın diye birkaç defa takıyor... Gül Gülgün'ün, Muhterem Nur'un zengin «kolye» koleksiyonları var... İkisi birleşseler, küçük bir «boncukçu» dükkânı açabilirler... Cavidan Dora yüzük takmaktan hoşlanıyor. Belgin Doruk, küpeden o kadar nefret ediyor ki, filimlerde bile takmıyor... Peri-Han da, bir tek küpesi, bir tek kolyesi bile yok!...

Ama bütün yıldızların sevmedikleri tek giyim eşyası şapka!... Erkeği de, kadını da, filimlerin dışında şapka giymiyorlar. Yalnız Ayhan Işık, bir filimdeki şapkasını çok beğenmiş, birkaç gün kullanmış, sonra bıkmış... Kadın yıldızlar bereyi tercih ediyorlar. Bere giyenlerin başında Muallâ Kaynak, Cavidan Dora, Leylâ Sayar geliyor... Erkekler arasında, kasket koleksiyonu yapan bir yıldız var: Ahmet Mekin... Evindeki kasketleri, Yeşil Çam sokağına taşısa, bütün arkadaşlarına birer kasket hediye edebilir...

Yıldızlarımız moda anlayışlarını bir cümle ile şöyle özetliyorlar:

Belgin Doruk: «Sadelik içinde şıklığı bulmağa çalışırım».

Gönül Yazar: «Modayı günü gününe takip etmekten hoşlanırım».

Peri-Han: «Giydiğimi yakıştırdığım gün, kendimi (şık) sayarım».

Zeki Müren: «Dilediğim gibi giyinirim».

Muallâ Kaynak: «Mevsimin son modasını bile, spor giyimime uydururum».

Cavidan Dora: «Tanrı'nın verdiği güzellikleri, kendi zevkimle birleştiririm».

Fikret Hakan: «Vallahi, buna modaya göre giyinmek değil, daha doğrusu örtünmek denir».

Ayhan Işık: «Züppelikten kaçınırım».

Göksel Arsoy: «Temiz giyinmek, modaya uymaktan daha önemlidir».

Leylâ Sayar: «Moda felsefeye benziyor. İstenilen biçim hâlâ bulunamadı ki, hemen her gün durmadan değişiyor».

BELGİN DORUK: Paris'ten getirilmiş sâfi ipek emprime bir kokteyl elbisesi... Sarı ufak güllerle beyaz üzerine desen yapılmış... Eteğinin içi dubleli ve kabarık görünüşlü.

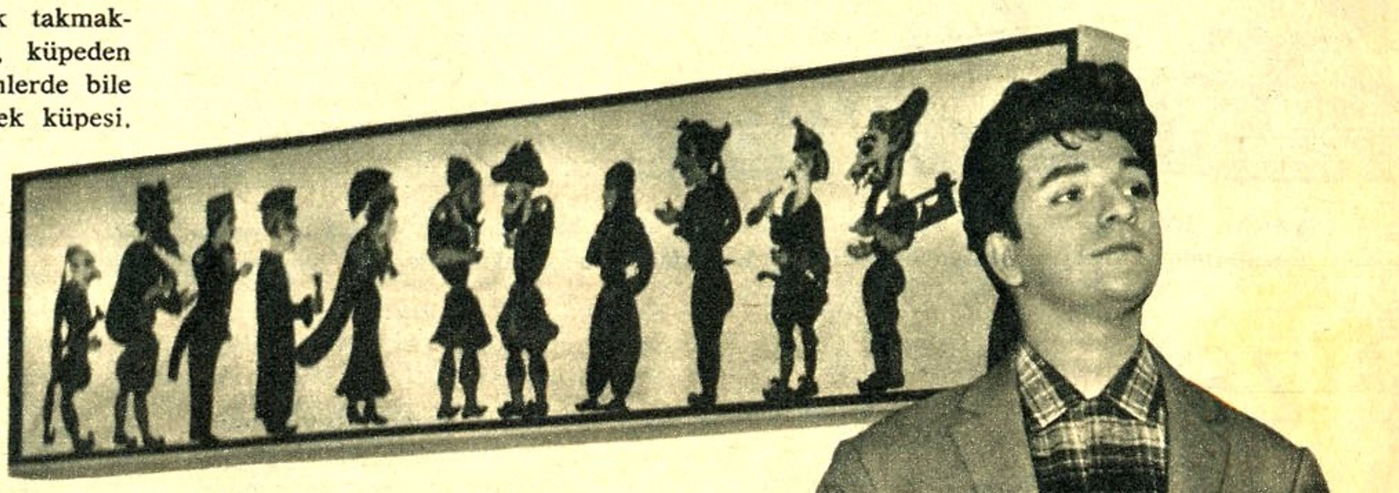

ZEKİ MÜREN: «V» biçimi ceketin cepleri de hafif iğri... Fransa'dan özel olarak getirdiği terzisi dikmiş. Gömleği, kırmızı-siyah ekose... Pantalonlar dublesiz. Ayakkabıları mokasen...

YILDIZLARIMIZIN GARDROPLARINDAN RAKAMLAR

Belgin Doruk'un 32 ayakkabısı var. Erkek yıldızlar arasında ise 5 ayakkabıyı biraraya getiren parmakla gösterilecek kadar az.

AMERİKA'NIN meşhur Gallup Enstitüsü, arşivindeki «astronomik» rakamlı haberler tükendikçe, yıldızların elbise, ayakkabı, çorap, kıravat sayılarını açıklar. Frank Sinatra'nın 203 şapkası, Marilyn Monroe'nin 730 ayakkabısı, Jayne Mansfield'in kürkleri, Brigitte Bardot'nun sayısını bile bilmediği şortları, bilmem hangi binanın, ekvatoru bilmem kaç defa dolaşan telefon tellerinden daha çok ilgilendirir. Bizim yıldızların gardropları öyle Gallup Enstitüsü'ne konu olabilecek gibi dolu değildir. Meselâ, erkek artistlerimizin gardroplarında şapkaları bir araya getirsek, 100 şapka ya toplıyabiliriz, ya toplıyamayız. Kadın yıldızların ayakkabılarının toplamı ise, Marilyn Monroe'nin bir mevsimde eskittiği ayakkabı sayısına ulaşamaz... Ama gene de, Peri-Han, Belgin Doruk, Gül Gülgün, Gönül Yazar gibi yıldızlarımız elbiselerinin sayısını tam olarak bilemezler... Zeki Müren ise, sayı saymaktan hoşlanmadığı için, gardrobunun istatistiğini çıkarmamıştır. Ahmet Mekin'in elbiseleri küçük bir gardroba sığar. Orhan Günşiray'a ise 3 gardrop az gelmektedir. Kenan Pars'ın elbise sayısı 10 yıldır, 10 takımın üstüne çıkmamıştır. Orhan Günşiray'ın 23, Göksel Arsoy'un 11 kat elbisesi vardır. Ayhan Işık, 12'sinin pantalonu ayrı, ceketi ayrı olmak üzere 17 kat elbiseye sahiptir. Muallâ Kaynak, gardrobundaki 80'e yakın elbiseden ancak 30'unu giyebilmektedir. Çünkü 30'unun modası geçmiştir, 20'si ise, zayıflık günlerinde diktirdiği için, dar gelir. Cavidan Dora terzisine 20 elbise diktirir. 20-25 kat da hazır elbise alır... Gönül Yazar'ın gardrobunda 1 vizon manto, 1 vizon etol, 1 lâzar manto, 10 pardesü, 40 tane de çeşitli elbise bulunmaktadır. Belgin Doruk ise bu yıl 8 kokteyl elbisesi, 4 tayyör, 15 rop, 10 twinset, 8 tergal etek yaptırmış... Erkek yıldızlarımız arasında 5 ayakkabıyı bir araya getirebilen parmakla gösterilebilecek kadar az. Göksel Arsoy 6, Orhan Günşiray 8, Zeki Müren ise 21 ayakkabı ile başta. Buna karşılık, Ayhan Işık birisini karısının zoriyle aldığı 4, Kenan Pars 4, Ahmet Mekin 3, Efgan Efekan 5, Fikret Hakan 4 çift ayakkabıya sahip. Muhterem Nur'un yarısı tamircide olan 30, Belgin'in 32, Leylâ'nın 29, Cavidan'ın 24 ayakkabısı var... Gönül Yazar ise, İstiklâl Caddesinden hemen her geçişinde 2-3 çift ayakkabı satın alır...

YANAN EVİNDE — Zsa Gabor her şeyini bir anda kaybediverdi. Yukarıda yanan tablolarından biri ve aşağıda kurtulan köpeklerinden Chuku-Cicky ile görülüyor.

ZSA GABOR VE BÜYÜK YANGIN

AMERİKA MUHABİRİMİZ **SARA KORLE** BİLDİRİYOR

BİR varmış, bir yokmuş... Geçenlerde Hollywood'u kasıp kavuran, meşhur artistlerin oturduğu Bel Air civarını kısa bir zamanda kül ediveren büyük yangının sebep olduğu zarar ziyan on beş milyon dolârı aşmaktadır. İçlerinde yüz binlerce dolârlık nâdide ve kıymetli eşyaların, mücevherlerin, kürklerin bulunduğu şahane köşkler, yıldızların paha biçilmez villâları artık tarihe karışmıştır.

Korkunç felâket yüzünden en önemli zararı görenlerden biri de Zsa Zsa Gabor'dur. Bir vakitler Burhan Belge ile evli olan bu Macar güzeline talih gülmüş, Hollywood'un meşhurları sırasına girmiş, zaman zaman evlenip ayrıldığı milyonerler sayesinde muazzam bir servete sahip olmuştu.

Yangın esnasında New York'ta Savoy Hilton otelinde bulunan Zsa Zsa Gabor felâketi haber aldığı zaman göz yaşlarını tutamamış, ağlamağa başlamıştır. Yıldızın evinde bulunan takriben beş yüz bin dolâr kıymetindeki vizon kürkler, samurlar, eşya ve antika gümüşlerden başka çok kıymetli kırk adet yağlı boya resim de kül oluvermiştir. Tabloların arasında Renoir, Toulouse-Lautrec ve Picasso gibi ressamların eserleri de vardı. Yıldızın en büyük üzüntüsü yıllarca emek vererek topladığı bu sanat eserlerini kaybetmiş olmasıdır. Eşyalarının büyük bir kısmının sigortalı olmadığını söyliyen artistin tek tesellisi yangın esnasında evde bulunan üç köpeğinin itfaiyeciler tarafından kurtarılmış olması ve on üç yaşındaki kızı Francesca'nın felâket sırasında mektebinde bulunmasıdır. Zsa Zsa Gabor, göz yaşları içinde derhal New York'tan Hollywood'a kızının ve köpeklerinin yanına gitmiştir. İki yüz yetmiş bin dolâr kıymetindeki ev kendisine ayrılırken sabık kocası Conrad Hilton tarafından hediye edilmişti.

Tamamiyle yanan köşklerden başka Kim Novak, Cary Grant, Maureen O'Hara, Marlon Brando, Greer Garson gibi daha pek çok meşhurun evi yangın tehlikesi geçirmiş, fakat gerek kendilerinin gerekse itfaiyenin sayesinde evler ve köşkler kurtarılmıştır.

Juliet Prowse

Beyaz perdenin büyük ümitlerinden olan 24 yaşındaki açık mavi gözlü genç kız için rejisörler iyi not vermiş bulunuyor.

CAN-CAN — Juliet bir Fransız Can-Can'cısı rolünü çok iyi oynamıştı. Bu filminden sonra bir müddet Frank Sinatra ile arkadaşlık etti. Şimdi yalnız yaşıyor.

GÜZEL VÜCUTLU JULIET — Genç kız önce Frank Sinatra sonra da Elvis Presley ile filim çevirdi. Yukarıda ikinci filmi "G.I. Blues"un bir sahnesinde görülüyor.

BEYAZ perdede devrini doldurup köşeye çekilen artistlerin yerlerine her gün bir sürü yeni yıldız geliyor. Bu yeni türeyen yıldızların hepsi eskilerin yerini dolduracak kadar kabiliyetli çıkmıyorsa da Hollywood, ihtiyacı olan kıymetleri kolayca buluveriyor... İşte bunlardan bir tanesi: Juliet Prowse. Genç kız daha dört yaşında minicik bir çocukken ilk bale derslerine başlamış ama, tabiî bale sanatiyle ilgili pek bir şey öğrenememiş... Juliet'in annesi, babası İngiliz, fakat yakın zamana kadar Güney Afrikada oturmaktaydılar. Juliet on yedi yaşına bastığı günlerde bale öğrenimi yapmak üzere Londra'ya geçti. Boyu fazla uzundu. Onun için bale mektebine almadılar. Juliet belki müzikal komedilerde rol alabilirdi. Genç kız, bir ara Madrid'e gitti, gece kulüplerinden birinde çalışmaya başladı. Tam Madrid'in havasına, suyuna alıştığı bir sırada filim âmilleri Juliet'i Hollywood'a çağırdılar. 'Can-Can' filminde rol alacaktı.

Juliet, "İlk zamanlar Hollywood'dan nefret ediyordum" diyor, "evimi özlemiştim. Londraya dönüp dansözlüğe devam etmek istiyordum. Hem Londrada bir sürü arkadaşım olduğu halde Hollywood'da bir tek kişiyi dahi tanımıyordum".

Bereket ki Juliet'in fikirleri çabuk değişti. Hollywood'a kısa zamanda alışıverdi. Frank Sinatra'yla ve Elvis Presley'le gezip, tozmağa başlayınca Londraya dönmekten filân vazgeçiverdi. Eh, tabiî, genç kıza biraz da hak vermek lâzım. Genç kızlar Elvis Presley'le Frank Sinatra'dan birer imza koparabilmek için çırpınırlarken, Juliet Prowse'nun bu iki yakışıklı bekârı koluna takıp gezmesi büyük bir

şans eseri sayılır... Juliet Prowse bu yüzden pek çok hemcinsini kıskandırdı. Elvis Presley ve Frank Sinatra, hayatları boyunca ilk defa bir genç kızı aralarında paylaşmak zorunda kalmışlardı. Juliet Prowse, Hollywood'un bu iki rakip sanatkârını bir araya getirerek beyaz perde sosyetesinde bir yenilik yarattı.

Genç kız ve iki meşhur sevgilisi hakkında bir sürü dedikodunun çıkacağı muhakkaktı...

Juliet Prowse, bu dedikodulara hiç aldırmadı... Her gün kapısını aşındıran gazetecilere de:

— "Bir genç kızın flört ettiği erkekler hakkında ileri geri konuşması hiç doğru olmaz" diyerek susturdu.

Juliet Prowse, beyaz perdenin bu iki çapkın bekârıyle beraber geçirdiği günleri, meslek hayatının en tatlı hâtırası olarak aklının bir köşesinde saklıyacak...

Yıldızın hayranları da Elvis Presley - Frank Sinatra macerasiyle pek ilgilenmedikleri için Juliet Prowse hakkında çıkarılan dedikodular da yavaş yavaş unutuldu. Bakalım bundan sonra Juliet Prowse, kimleri peşinden koşturacak?...

Genç yıldız akıllıca davranıp Elvis'e yahut Frank Sinatra'ya büyük bir aşkla bağlanmaması çok iyi. oldu... Zira hercaililkleriyle de şöhret yapan bu iki aktör, sevimli artistin sanat hayatını belki de tehlikeye düşürürlerdi. Hele Elvis Presley'le filim çevireceğini duyunca sevinçten ne yapacağını şaşırdı. Juliet'in Elvis Presley'le çevirdiği ilk filim "G.I. Blues". Bu filmi Frankie Vaughan'la çevirdiği "The Right Approach" filmi takibetti.

Bundan sonra Elvis'in çevireceği "Blue Hawaii" için gene Juliet'i angaje ettiler. Böylece genç balerin Juliet Prowse beyaz perdenin büyük ümitler vadeden yeni yıldızları arasına katılıverdi.

Juliet, olgun bir genç kız... Kısa zamanda kazandığı şöhret onu hiç şaşırtmadı. Baksanıza, kadınların çalışmalarına bile pek taraftar değil, "Kadınlar dışarıda çalışmaya başladıklarından beri erkeklere karşı çok fazla mütehakkim oluyorlar. Kadının yeri bence mutfaktır. Mütehakkim olmaya başlıyan kadınlar dişiliklerini, cinsî cazibelerini kaybediyorlar..." diyor.

Genç yıldızın kalbi henüz boş... Bir ara Frank Sinatra ve Elvis Presley'le dolaşması dedikodulara yol açtı ama, buluşmaların arkası kesilince dedikodular da sona erdi. Şimdilik genç yıldızı düşündüren tek şey beyaz perdede muvaffak olabilmek...

Juliet artık dansözlüğü tamamen bırakmak istiyor. Sadece filimlerde gerekirse dansedecek.

1937'de Hindistan'da dünyaya gelen Juliet'in saçları kızıl renkte... Gözleri açık elâ... Boyu 171.5 cm.

Lübnan'dan İstanbul'a kadar otomobiliyle gelen Maha Abdülvahap, memleketimizin tarihi eserlerini görünce "Türklerin medeniyet ve sanatına hayranım" dedi.

MAHA ABDÜL VAHAB

İstanbulda filim çeviriyor

BEYRUT'ta Akdeniz Olimpiyatları yapılıyor. Türkiye - İtalya maçında, iki devre arasındayız. Futbolcular sahaya teker teker çıkıyorlar. Stadyumun hoparlöründen Arapça şarkılar dinliyoruz. İkinci devre başlamak üzeredir. Takımlar kendi kalelerine şüt denemesi yapıyor. Hakem düdüğünü çaldı, oyuncuları davet etti. Fakat 22 kişi yerinden oynamadı. Tribünlerde yankılar yapan bir türkü onları yeşil çimenlere mıhlamıştı. Neyi dinliyorlardı? Niçin duruyorlardı?

Hoparlörden yayılan ses Maha Abdülvahab'ındı. 24 yaşındaki okuyucu kadın "Kızım Seni Aliye Vereyim mi?" türküsünü Türkçe, Arapça ve İtalyanca söylüyordu. Sözlerin mânası kadar sesin güzelliği, melodinin çok değişik havası üç ulusun insanlarını da hayrette bırakmıştı. Sporcular neden sonra kendilerine geldiler; oyunlarına başladılar. Fakat Beyrut'a giden Türkler bu şarkıyı uzun zaman unutamadılar.

Maha Abdülvahap, geçenlerde "Şarkıcı Kız" filmini çevirmek üzere İstanbul'a geldi. Bal renkli gözleri, beline kadar inen koyu kestane saçları, sedef beyazı teniyle tam sıcak ıklimlerin kadını. Birçok dilleri konuşuyor. Dedesi Birinci Dünya Savaşında Suriye ve Lübnan'da Osmanlı Ordusu subayı olarak çarpışmış Rumelili bir Türk. Büyük dedesi Osmanlı ordusunda paşa rütbesine kadar yükselmiş bir asker. Maha, kendini Arap değil, Türk sayıyor. Asıl adı da Mehtap Sipahi.

Maha Abdülvahap Beyrut'ta doğmuş. Konservatuvardan çıkmış. Okullarda müzik öğretmenliği yapmış. 1958 yılında Suriye Güzellik Kıraliçesi seçilmiş. Ud, piyano çalıyor. Sözleri kendisinin olan şarkılarını bestelediği gibi seçtiği Türk şarkılarını ve türkülerini aranje ediyor. Türk, Arap melodilerini Avrupalıların müzik zevkine göre modernize ederek Arap televizyon istasyonlarında söylüyor.

Bugüne kadar 75 plâk dolduran Maha, bizim Gazi Osman Paşa, Doktor Civanım, Karabiberim, Çadırımın Üstüne, Adanalı, Kâtibim, Tinimini Hanım, Eminem, Telgrafın Telleri, Sallasana Mendilini, Böyle Kaş Böyle Göz türkü ve şarkılarını yarı Türkçe, yarı Arapça söylemektedir.

Batı müziği sazları ile çalınan bu türkülerimize bazan kadın ve erkek korosu eşlik etmekte, şarkılarımız bambaşka bir havaya bürünmektedir. "Kızım Seni Ali'ye Vereyim mi?" türküsünün plâğı yalnız Beyrut'ta 17.000 adet satılmış. Amerikalı zenci şarkıcı kadın Ertha Kitt' in "Üsküdara Giderken" şarkısını bütün dünyada meşhur etmesi gibi, Maha Abdülvahap da Akdeniz memleketlerinde Türk şarkılarını yaymaktadır.

"Şarkıcı Kız" filminde Türk artistleriyle birlikte çalışan Maha, Lübnan'da bugüne kadar dört filim çevirmiştir.

Maha, İstanbul'u gördüğü zaman "Dedelerimin bıraktığı âbideleri seyretmek bana zevk veriyor" dedi. "Türk'üm, adım da Mehtap Sipahi. Maha, takma adımdır".

Sahnelerimizden...

GONG TİYATROSUNDA GALA

İstiklâl Caddesinde, Lâle Sineması karşısında 130 kişilik bir salonda "Gong Tiyatrosu" açıldı. İlk oyunları "İkiz Kardeşim David". İrlandalı Roger Mac Dougalle ile Ted Allan tarafından yazılmış ve tiyatronun aktörlerinden Orhan Aydınbaş dilimize çevirmiştir. Devlet Tiyatrosu'nun Ankara, İzmir ve Bursa'da temsil ettiği piyesi şimdi İstanbul tiyatroseverleri görüyor.

"İkiz Kardeşim David"de Seden Kızıltunç, Lâle Belkıs, Pekcan Koşar, Orhan Aydınbaş, Coşkun Delikan ve Yıldır Olgaç oynuyor. Soldaki fotoğrafta tiyatronun gala gecesinde alkışlanan sanatkârlar, yukarıda da piyesten bir sahnede Seden Kızıltunç, Orhan Aydınbaş ve Lâle Belkıs görülüyor.

aralarına karakedi girdi...

Leylâ Sayar, Muzaffer Tema ile bir yıl önce tanışmıştı. İlk tanıştıkları günün tarihini ikisi de ezbere biliyorlardı. Ama o günden bu yana kaç defa darılıp barıştıklarının hesabını unutmuşlardı. Neşeli gittikleri bir yerden bir karış suratla dönerlerdi. Sonra bir hafta, biribirlerinin adlarını bile ağızlarına almazlardı. Ama yüz yüze gelince, barışıverirlerdi.
O gün de, Emirgân Korusunda baş başa dolaşmak istemişlerdi.

Leylâ Sayar ile Muzaffer Tema yine darıldılar. Ama bu sefer aralarına yalnız karakedi değil, sarışın, güzel bir kız da girmişti.

Koca koruda onlardan başka kimse yoktu... Bülbüller onlar için ötüyor, ağaçların sararan yaprakları onların üzerine düşüyordu. Leylâ son yazdığı şiiri okudu. Bu şiirde Muzaffer'e olan sevgisinden söz ediyordu... Sonra: "Ben sana aşk şiirleri yazıyorum, sen ise, benden ayrılınca şarışın bir kızla geziyormuşsun" diye çıkıştı. Muzaffer şaşırmıştı: "Yalan vallahi, bunu, aramıza karakedi sokmak isteyenler uyduruyor" diye kekeledi...

Muzaffer cümlesini henüz bitirmişti ki, simsiyah bir kedi yanlarına sokuluverdi. Önce bacaklarının arasında dolaştı, sonra da omuzlarına atladı. Leylâ, "kediyi kov" dedi. Muzaffer, "sen kov" cevabını verdi. İkisi bir olup, şu karakediyi kovamıyorlardı. Kedi onları, bıyık altından gülerek seyrediyordu.

Muzaffer kızmıştı: "Tartışmasız bir günümüz olmıyacak mı?..." diye söylenerek, ayağa kalktı... Leylâ arkasından ağlıyordu: "Vallahi, kabahat ikimizde de değil... Sarı kız, deyip, aramıza karakediyi sokuyorlar. Sonra da kedinin günahını alıyorlar". Araları açılmıştı. Karakedi de arayı boş bulunca, ortalarına giriverdi. Bir Leylâ'ya, bir Muzaffer'e bakıyordu. Karakedi unutulmuştu. Biri, "O sarışın kız kim?" diyordu, öteki "Vallahi tanımıyorum" diye yeminler ediyordu. Tartışma uzadıkça uzuyordu...

HOLLYWOOD BİR YUVAYI DAHA YIKTI

Robert Wagner ve Nathalie Wood bütün iyi niyetlerine rağmen, bir çatı altında uzun müddet yaşamanın sırlarını elde edemediler.

HOLLYWOOD'UN genç aktörü Robert Wagner, Nathalie Wood'la evlendiği zaman pek iddialı konuşmuştu: "Bizim evliliğimiz, Hollywood'un oyuncak evliliklerine benzemeyecek, mesleğimizin yuvamızı bozmasına meydan vermiyeceğiz... Hele reklâm uğruna kendimizden sık sık bahsettirip dedikodu mevzuu olmaya asla yanaşmıyacağız..."

Robert Wagner'in bu sözlerinin üstünden pek fazla bir zaman geçmeden karı-kocanın ayrılmak üzere oldukları duyuldu. Robert'le Nathalie, baştan neleri yapmıyacaklarını söyledilerse hepsini teker teker yaptılar ve nihayet günün birinde beraber yaşıyamıyacaklarını anlıyarak ayrılmaya karar verdiler. Robert Wagner, karısıyla bir müddet ayrı yaşamaya karar verdiklerini basına açıklarken pek üzgündü... Ayrılma kararını açıklamak genç karı kocaya çok güç geldi ama bunu da yapmaya mecburdular.

Nathalie Wood ile Robert Wagner, biraz da evlilik icaplarını hiçe saymalarının kurbanı oldular diyebiliriz. Her ikisi de bir yere bağlanıp oturmaktan hoşlanmayan insanlardı. Evlenirlerken kazançlarına göre bir ev tutup döşeyecek yerde, Robert Wagner'in yatında biraz değişiklik yapıp oraya yerleşmeyi kararlaştırdılar. Ayrıca şehirde de bir küçük ev kiralayacaklardı. Bekârlar için göçebe hayatı belki güzel ve eğlenceli bir şey ama yeni evlenen bir çiftin artık bu fikirlerden vazgeçip normal bir yuva kurması, ilerde doğacak çocuklarına sağlam temelli bir yuva hazırlaması gerekir. Fakat Robert'le Nathalie bunları hiç akıllarına bile getirmediler. Aralarında sekiz yaş fark vardı. Evlenmeden önce bir sene kadar sevişmişlerdi... Mamafih önceden de birbirlerini tanıyorlardı ama bir fırsatını bulup arkadaş olamamışlardı.

Evlenmeleri şöyle oldu: Günün birinde Nathalie'yle Robert bir partide buluşup konuştular. Nathalie o akşam eve geldiği zaman annesine, "Ben Robert Wagner'le evlenmeye karar verdim," dedi, "aradığım ideal erkek o..."

Nathalie'nin bu kararı onu yakından tanıyanları şaşırtmıştı. Zira genç kızın öteden beri Hollywood'un kurtlarıyla gezip tozduğu malûmdu. Robert Wagner ise aksine ağır başlı bir delikanlıya benziyordu... Gerçi pek masum bir melek değildi ama Hollywood'un kurtlarıyla boy ölçüşmesi de imkânsızdı. Aktörlük ona iyi para kazandırdığı halde Robert Wagner'in gözü prodüktörlükteydi. En büyük isteği günün birinde kendi filimlerinin prodüktörlüğünü ve rejisörlüğünü yapabilmekti.

KARI KOCA — Elia Kazan'ın idaresi altında çevrilen "Spelendor in the Grass" filminde Nathalie Wood ve Robert Wagner birlikte oynamışlardı. Bu filim her ikisi için de mesleklerinin dönüm noktası olarak gösterilebilir.

İKİSİ DE MESUTTU — Robert ve Nathalie her ne kadar uzun müddet mesut yaşamaya muvaffak oldularsa da neticede serbest olmak onlara normal geldi.

Dört yaşından beri filim çevirmekte olan Nathalie Wood çok şımarık yetişmişti... Annesi biricik kızını üzmemek ve yormamak için onun her türlü işini kendisi üzerine almıştı. Nathalie yatağını bile düzeltmesini bilmiyordu. Evlendikten sonra da hizmetçi tutma işini dahi annesine bıraktı.

Nathalie'nin hiç kimseyi, hiçbir kaideyi umursamaması, sadece kendisini düşünerek hareket etmesi karı kocanın ayrılmalarında mühim rol oynamıştır. Robert Wagner, Nathalie'yi çok sevmekle beraber onun şımarıklıklarına dayanamıyordu. Birkaç kere sevgili karısını ikaz etmek istedi, fakat Nathalie Wood hiç oralı bile olmamıştı.

Evliliklerinin üçüncü yılında Kaliforniya'da güzel bir ev yaptırmak için hazırlıklara başlamışlardı. Fakat onların halini yakından görenler, bu izdivacın pek uzun ömürlü olmıyacağını sezmişlerdi... Zira karı koca yeni evlendikleri zaman büyük ev yaptırmaya asla niyetli olmadıklarını söylemişlerdi. Fakat birdenbire büyük ev yaptırmaya karar vermeleri tehlike işaretiydi. Gûya karı koca birbirlerinden hiç ayrılmayacaklar, uzak yerlerde filim çevirmiyeceklerdi. Maalesef bu kararlarını da çabuk unuttular... Robert Wagner seyahatteyken Nathalie'nin başka erkeklerle gece kulüplerinde görülmeye başlaması dedikodu yaratmıştı. Artık Hollywood bu izdivaca da bitmiş gözüyle bakıyordu. Nitekim arası çok geçmeden Robert Wagner, ayrılmaya karar verdiklerini açıkladı. Böylece Hollywood bir yuvayı daha yıkmış oluyordu...

Fakat henüz dargın değiller. Birbirlerine rasladıkları zaman gayet samimî bir hava içinde konuşuyorlar...

Robert Wagner, hususi kâtibinin evinde kalıyor. Nathalie ise inşaatı henüz tamamlanmamış olan o muazzam evde tek başına oturuyor.

Bundan kısa bir zaman önce, Liz Taylor'la Eddie Fischer, Nathalie ve Robert'i evlerine çağırmışlardı. Dargın karı koca partiye, ayrı ayrı otomobillerle geldiler ve parti boyunca hiç birbirlerinin yanına yaklaşmadılar. Tabiî ev sahipleri çok zor bir duruma düşmüşlerdi. Bir daha onları evlerine çağırmamayı kararlaştırdılar.

Son gelen haberlere bakılırsa, karı kocanın samimî dostu Frank Sinatra, Hollywood'un yıktığı yuvayı yeniden kurmaya çalışmaktadır. Frank Sinatra'nın iyi bir arabulucu olduğu muhakkak... Fakat Nathalie Wood'la Robert Wagner'in Frank Sinatra'nın sözünü dinleyecekleri de çok şüpheli.

FANNY

Ses'in Filim Romanı 1

ÇEVİREN: AZİZE BERGİN

Bu sayfalarda sizlere yılın en seçme ve en beğenilen filimlerinin romanlarını vereceğiz. İlk olarak takdim ettiğimiz Fanny yılın en iyi filmi seçilmiye namzet bir eserdir.

■

Bütün bu romanlar Hollywood, Roma, Londra ve Paris muhabirlerimiz tarafından yalnız «Ses» okuyucuları için özel olarak getirtilmektedir.

ŞAHANE FANNY — Leslie Caron geçen ay Londra'daki Warner Sinemasında yapılan «Fanny»nin gala gecesine kocası ile birlikte geldi... Seçkin bir davetli kitlesi filmi seyrettikten sonra iki çocuk anası küçük Fanny'yi ayakta dakikalarca alkışladı... Filim çok beğenilmişti... Fanny'nin yaratıcısı Leslie Caron ise alkış seslerini locasından, gözyaşları içinde dinlerken herkesin kalbini bir kere daha fethediyordu.

LESLIE CARON

1931 yılının 1 temmuz günü Paris'te doğdu. On bir yaşına gelince, annesinin ısrariyle dans dersleri almaya başladı. On dört yaşında Fransız Devlet Konservatuvarına, oradan da, iki yıl sonra, «Champs Elysées Balesi»ne girdi. Başrolünü oynadığı «Sfenks» (Le Sphinx) balesi beyaz perdeye intisab etmesine sebeb oldu. Seyirciler arasında bulunan Gene Kelly, 17 yaşındaki bu sempatik Paris'li balerinin, «Paris'te Bir Amerikalı» filmi için iki yıldan beri aradığı partöneri olabileceğini aklına koydu ve 1950'de çevrilen filim, genç yıldız namzedini birden meşhur ediverdi. Caron'un çevirdiği filimler arasında «Üç Aşk Hikâyesi» (Story of Three Loves), «Karnaval Kızı» (Lili), «Kül Kedisi» (The Glass Sleeper), «Sihirli Bacaklar» (Daddy Long Legs), «Gigi» ve «Fanny» bilhassa ilgi toplamıştır. Leslie Caron genç İngiliz tiyatro rejisörü Peter Hall ile evlidir ve iki çocuğu vardır...

HORST BUCHHOLZ

1933 yılının 4 aralık günü Berlin'de doğdu. Çocukluğu İkinci Dünya Savaşının en hararetli yıllarında bu şehirde geçti. Artistliğe on dört yaşında bir tiyatroda figüranlık yaparak başladı. Daha sonra bu sahada isim yaptı. İlk defa rol aldığı «Gençliğimin Marrianne'si» filmini «Regina», «Yıldızsız Geceler», «Züppeler» adlı filimler takibetti. «Bir Kıraliçenin Aşkı İçin» deki roliyle Alman sinemasının en popüler yıldızları arasına giren Buchholz «Robenson Yaşamalıdır», «Felix Krull», «Küçüğüm», «Aşk Terminali», «Islak Asfalt», «Hayata Dönüş», «Şahidin Gözleri» adlı filimlerde rol aldı. Genç aktör son iki yıldan beri Avrupa'da ve Hollywood'da yeni filimler çevirerek Almanya dışında da şöhretini kabul ettirmektedir. «Fanny ve «Şahane Yediler» (The Magnificent Seven) bu başarılı çağının en beğenilen filimleri arasındadır. Buchholz Myriam Bru ile evlidir.

MARSİLYA kıyılarının balık kokan kenar mahallelerine pek çok turist gelir... Dünyanın enteresan yerlerini görüp, gezmek istiyen yabancılar Marsilya'nın kenar mahallelerinde Akdeniz limanlarına has o egzotik havayı teneffüs ederek unutulmaz saatler yaşarlar... Fotoğraf makineleri de bu güzel manzaraları tesbit edince işleri biter, başka diyarlara giderler... Marsilya onlar için tatlı bir hâtıradan ibaret kalır.

Fanny için öyle mi ya? Genç kız doğup büyüdüğü balıkçı mahallesini dünyanın hiçbir büyük şehriyle değişmiyecek kadar çok sevmektedir... Fanny'nin duyduğu memleket sevgisini kimse kolay kolay duyamaz... Bu küçücük mahalle Fanny için koskoca bir dünyadan farksızdır...

Mahallenin sevgilisi Cesar'ın meyhanesinde toplanan balıkçılar rahat rahat şaraplarını içtikleri müddetçe kendilerini mesut hissederler. Fakat sonra günlük gaileler karşılarına dikilince başka âlemlerin, başka diyarların hasretini çekmeye başlarlar.

Fanny'nin annesi Honorine bu mahallenin dışında insanların yaşadığını dahi düşünmüyordu. Kadıncağız için her şey eviydi... Marsilyalı tipik bir balıkçı karısıydı... Kadıncağız başka âlemlerin hayalini kurmak istese bile işten güçten vakit bulamazdı ki... Mamafih hiç kimse Honorine'nin hayatından memnun olmadığını iddia edemezdi. Honorine'nin yuvası, vatanı her şeyi bu küçük sahil mahallesiydi... Kadının başka yerlerde hiç gözü yoktu.

Fanny'ye sorarsanız dünya üzerinde bu küçük mahalle kadar sevimli, bu küçük mahalle kadar esrarengiz bir yer yoktu... Genç bir kız nasıl olur da küçük bir balıkçı mahallesinde yaşamaktan bu derece zevk duyar diyeceksiniz... Fanny gibi yaşamasını seven, hareketli bir genç kızın böyle küçücük bir dünyada kendini mesut hissetmesi belki garipsenecek bir hal ama, Fanny'nin yerinde kim olsa aynı şeyleri hissederdi mutlaka... Henüz on sekiz yaşındaydı. Üstelik âşıktı da... Nereye baksa aşkını hatırlıyor, her köşede sevgilisinden bir parça buluyordu...

Fanny bambaşka bir âlemde yaşıyordu sanki... Balıkçılık yapan annesiyle beraber pazarda balık satarken balıkların kokusunu bile duymuyordu... Annesi balık satıyormuş, satmıyormuş, içki seviyormuş, sevmiyormuş, neşeliymiş, değilmiş, bunları Fanny hiç düşünemiyordu. Fanny için sadece aşk vardı... Sadece sevgilisi Marius'u düşünüyordu... Gerisine hiç aldırmıyordu.... Meyhaneci Cesar'ın kara kaşlı, kara gözlü yakışıklı oğlu Fanny'nin aklını başından almıştı. Fakat bu hiç de yeni bir şey değildi... Fanny çocukluğundan beri Marius'a tutkundu. Çıplak ayaklariyle sahilde koşuşup çakıl taşları topladıkları günden beri Marius'u seviyordu... O zamanlar çocuktular. Fanny Marius'la iyi arkadaşlık ettiği için onun yanından hiç ayrılmıyordu. Birbirlerini hiç kırmamışlardı. Marius Fanny'ye karşı hep müşfik bir ağabey gibi davranmış, her zaman küçük kızın hakkını korumuştu. Fanny de Marius'a o kadar alışmıştı ki onsuz hiçbir oyundan zevk alamaz olmuştu. Marius'u uzun zaman göremezse neşesi kaçıyor, onu özlediği zamanlar deliye dönüyordu. Marius, Fanny'nin ilk aşkıydı. Çocukluk günlerinin de Marius'un hâtıralariyle dolu oluşu genç kızın hislerini büsbütün kamçılıyordu. Çocukluk hâtıraları herkesin nazarında hayatın en mukaddes hâtıralarıdır. Fanny için bu hâtıralar daha da başka bir önem taşıyordu.

Fakat ya Marius? Onun bunlardan haberi var mıydı acaba? Genç kız bazan Marius'un her şeyi bildiğine hükmediyor, delikanlının ona tatlı aşk kelimeleri fısıldamasını bekliyordu.

Fakat bu arada ümitsizliğe de düşmüyor değildi hani... Marius'un dalgın halleri Fanny'nin içine şüphe düşürmüştü. Genç kız, aşkını mukaddes bir hâtıra olarak içinde saklamıya karar vermişti. Şayet günün birinde Marius onu sevdiğini söylerse o zaman Fanny de kendi hislerini açıklıyacaktı.

Geceleri ruyasında Marius'un ona aşkını itiraf ettiğini görüyor, tam birbirlerinin kollarına atıldıkları sırada uyanıp hayal kırıklığına uğruyordu... Böyle tatlı ruyalardan uyandığı zamanlar kızcağız gözyaşlarını tutamıyordu... Ya Marius onu sevmiyorsa diye uzun uzun düşünüyordu. Eğer böyle olursa Fanny aşkını unutabilecek miydi? Hayır, hayır, bu kötü ihtimalleri zihninden geçirmek bile istemiyordu... Marius elbette günün birinde «Fanny, seni seviyorum» diyecekti... Delikanlı bu sözleri söylerken zaman durmalı, Fanny bu kelimeleri iyice içine sindirmeliydi. İşte o andan sonra hayat Fanny için tam değerini kazanmış olacaktı.

Fanny ara sıra ümitsizliğe kapılmakta haklıydı... Marius son günlerde gittikçe esrarengiz bir insan olmıya başlamıştı. Fanny'nin yanındayken bile ara sıra gözleri dalıyor, üzüntülü, tuhaf bir tavır takınıyordu. Böyle zamanlarında ona söz söylemek de boştu, zira delikanlının kulakları hiçbir şey duymuyordu.

Onun aklı fikri engin denizlerdeydi... Ufukta güzel bir gemi gördü mü, dalgın bakışları hemen değişiyor, göz bebekleri parlıyordu. Kıyıda yalnız başına dolaştığı zamanlar arasıra kollarını denize doğru açıp dalgaları kucaklamak ister gibi tavırlar takınışı Fanny'nin yüreğini sızlatıyordu...

Eğer Marius, herhangi bir genç kıza âşık olsaydı, Fanny ne yapar yapar onunla mücadeleye girişir, sonunda mutlaka Marius'u elde ederdi. Fakat durum bam-

Oynıyanlar

Leslie Caron ..... **Fanny**
Horst Buchholz ..... **Marius**
Maurice Chevalier ..... **Panisse**
Charles Boyer ..... **Cesar**
Georgette Anys ..... **Honorine**
Joel Flateau ..... **Cesario**

Renkli bir Warner Bros-Joshua Logan prodüksyonu. Konu: Marcel Pagnol'un «Fanny» adlı romanından alınmıştır.
Rejisör: Joshua Logan

başkaydı. Uçsuz bucaksız denizlerle küçücük bir kızın mücadele etmesi kolay mıydı?

Evet, Marius, denize âşıktı. Denizlere açılıp, yabancı diyarlara gitmek aşkıyla kıvranıp duruyordu. Delikanlı, saadetin engin denizlerin ötesinde gizli olduğuna inanmıştı. Ah, acaba bir gün o gemilerden birine binip uzaklara gidebilecek miydi? Babasının o küçücük meyhanede sürdüğü mânasız hayatı düşündükçe delirecek gibi oluyordu. Hele kendisinin de günün birinde babası gibi olması ihtimali aklına geldikçe üzüntüsü, endişesi daha da artıyordu.

Marius'un babası Cesar kendi payına hayatından memnundu. Meyhanesinde kıymetli şarapları ve sevgili dostlariyle pekâlâ neşeli bir ömür sürüyor, fırsat buldukça Allahına şükrediyordu. Hele dostları Escartifigue, Panisse ve Mösyö Brun'la beraber içki sofrasını kurdular mı keyfine pâyan olmuyordu. Cesar'ın hayattan beklediği başka hiçbir şey yoktu ama, o ne de olsa yaşlıydı... Gençlik ateşi çoktan sönmüştü. Bir zamanlar o da oğlu gibi yabancı diyarlara gitmek hevesine kapılmıştı ama, artık o eski günlerin hayallerini çoktan unutmuştu. Şimdi ise sıra Marius'daydı. Delikanlı artık kararını vermişti. Ne yapıp yapıp bir tarafa gidecekti. Her şeye rağmen, doğup büyüdüğü bu küçücük mahalle, babasının arkadaşları, oturdukları ev, teneffüs ettiği hava onu sıkıyordu... Ne zaman sahilde durup enginlere baksa hayallere dalıyor, uzaktan meçhul bir sesin onu çağırdığını duyar gibi oluyordu.

O sabah da mahallede herkes eskisi gibi işinin başındaydı. Mahallenin sevimli ihtiyarı Escartifigue, genç ve güzel karısının ona insafsızcasına ihanet ettiğini bildiği halde neşesini hiç kaybetmiyordu. Geçirdiği acı tecrübeler ona iyi birer ders olmuş, dünyaya metelik vermeden yaşamayı öğretmişti. Yalnız arasıra açık denizleri özlediğini saklamıyordu. Küçük motoriyle koyda karşıdan karşıya müşteri taşıyıp hayatını kazanıyordu.

Fanny'nin annesi Honorine ise Escartifigue'nin aksine geçirdiği acı tecrübelerden pek ders alamamıştı. Çektiği sıkıntıların acısını müşterilerinden çıkarıyordu. Haline şükredecek yerde daima durumundan şikâyet ediyordu. Honorine'nin aksiliği mahallede ün salmıştı. Pazarda ondan balık almaya gelen herkesi sebepli, sebepsiz haşlamak onun huyuydu. Honorine'yi kızdırmak istiyen mahalleli çocuklar da karşısına geçip ona türlü şakalar yaparlar, tablasından balık çalmaya çalışırlar, kadıncağızı çileden çıkarırlardı. Honorine bir kere öfkelenmiye görsün, artık akşama kadar sağa, sola en akla gelmedik küfürler savururdu.

Mahallede Honorine gibi hayatı sevmiyen birisi daha vardı, o da Marius... Delikanlı hasretini çektiği denizlere açılamayışını, açılamamasında mahalle halkını kabahatli görüyordu. Babasının meyhanesinde tezgâhtarlık yaparken gelen müşteriye daima hakaret etmek, isteklerini yarım yamalak yerine getirerek onları kızdırmak âdetiydi.

Marius'un öfkesi babasına da geçmişti. Son günlerde o da oğlu gibi meyhaneye gelen herkesi bir kere haşlamaya başlamıştı.

O sabah Marius'un üzerinde bir tuhaflık vardı. Heyecanla birisini bekler gibiydi. Biraz sonra yüzü sevinçle aydınlandı. ...Nihayet Amiral karşıdan görünmüştü. Oldukça yaşlı, zaman zaman saçma sapan konuşan garip bir adamdı bu Amiral... Eskiden büyük gemilerde çalıştığını, birçok deniz savaşlarına girdiğini iddia ettiği için mahalleli ona Amiral diyordu.

Amiral meyhaneden içeri girer girmez Marius onu hemen kuytu bir köşeye çekti:

— "Gelmiyeceksin diye o kadar korktum ki... Beni atlatırsın diye endişeleniyordum."

— "Koskoca bir Amiral verdiği sözden döner mi hiç, oğul? Sen bana baksana, ben senelerce denizlerde korsanlık etmiş adamım... Geminin kaptâniyle konuştum, seni bir hayli methettim. Nihayet sana bir iş vermeyi kabul etti. Yalnız dikkat et, kimse duymasın. Belki seni kıskanıp kaptana kötülemek istiyenler çıkar. Aman oğlum, ayağını denk al ha. Senin yerinde olmayı ne kadar isterdim bilemezsin... Artık bizden geçmiş böyle şeyler... Fakat seni sevgiline kavuşturabileceğimi düşündükçe kendi üzüntülerimi de unutuyorum."

— "Sağ ol Amiral... Senin bu iyiliğini hiçbir zaman unutmıyacağım."

Amiral, Marius'un ikram ettiği içkiyi çabucak içip gene geldiği gibi esrarengiz bir tavırla meyhaneden çıktı, arka sokaklara doğru hızlı adımlarla kayboldu.

Amiral gittikten sonra Marius gene hayal âlemine dalmıştı... Ertesi sabah büyük gemiyle buralardan uzaklaşacağına sevinmekle beraber içinde garip bir eziklik de duyuyordu. Birden, Fanny'nin evden çıktığını farketti: kız, yeni elbisesini giymişti. Elbisenin etekleri, kızın çıplak güneşten bronzlaşmış muntazam bacaklarının yarısını açıkta bırakmıştı...

(Devamı gelecek sayıda)

Marsilya'nın balıkçı mahallelerinden birinde küçük, hisli bir kız yaşıyordu. Adı Fanny idi. Küçücük kafasının içinde ufak bir dünyası vardı. Bu dünya çok sevdiği Marius'uyla ikisinin dünyasıydı.

HOLLYWOOD VE 3 KIRALI

Sırayla Clark Gable ve Gary Cooper'in ani ölümlerinden sonra boş kalan Hollywood kıraliyet tahtına 3 yıldız birden oturdu. Burt Lancaster - Kirk Douglas - John Wayne

BURT LANCASTER — Bugüne kadar pek çok ayrı tip canlandırdı.

İNGİLİZLERİN meşhur sözü: "Kıral öldü yaşasın kıral" doğrusu Hollywood'a pek yakışıyor... Bir vakitler Clark Gable'nin fütursuzca oturduğu Hollywood kıraliyet tahtı, kıralın ölümünden sonra hemen paylaşılıverdi. Hollywood artık eskisi gibi bir tek kıralın malı değil. Üç hükümdar var... Burt Lancaster, Kirk Douglas ve John Wayne.

Bu üç kıral her bakımdan başlarında taç taşımaya lâyık sanatkârlar. Çevirdikleri filimlerin çoğunu paraca da destekliyorlar. Ayrıca hem başrolü oynayıp hem de rejisörlük yapmaya da bayılıyorlar.

Filim şirketi kurup filim çevirmeye başlayan ilk aktör Burt Lancaster oldu. Doğrusu bu büyük cesaret işiydi... Yapacağı en küçük bir hata Burt'ü sadece malî bakımdan sarsmakla kalmaz, bunca yıllık şöhretini de adamakıllı yıpratırdı her halde... Fakat Burt Lancaster, korktuğuna uğramadı. Kendi şirketi hesabına çevirdiği ilk filim, aktörün diğer filimlerinden daha fazla iş yaptı. Burt Lancaster prodüktörlükle aktörlüğün kolayca yürütülebileceğine kani.

Lancaster: "Benim en büyük kusurum, düşüncelerimi hiç çekinmeden olduğu gibi açıklamamdır," diyor, "bu yüzden istemiyerek pek çok kişinin kalbini kırıyorum ve hakkımda kötü fikirlerin uyanmasına sebep oluyorum."

Burt Lancaster, gayet cesur bir insan... Hiç korkmadan atıldığı maceralar daima iyi sonuç verdiği için son yıllarda cesareti daha da artmış...

Yakışıklı aktör, hiç kimseden yardım istemeden, kendi kendine bir filim şirketi kurdu... Mağrur şirket sahiplerinin kaprislerine boyun eğmekten de böylece kurtulmuş oluyor... Burt Lancaster'in filim şirketi, tanınmış artistlerin isimlerine dayanarak para kazanmak amacını gütmüyor. Hollywood'un bir numaralı kıralı, sırf dilediği konuda ve dilediği artistlerle filim çevirebilmek için bu işe atıldı. Lancaster Stüdyolarında son çevrilen filim "New York Story" (New York Hikâyesi) isimli enteresan bir filim. Burt Lancaster, bu filminde şimdiye kadar hiç denenmemiş genç figüranları başrollerde oynatıyor. Filmin çevrilişini görenler, "New York Story"nin son yılların en güzel filimlerinden biri olacağını söylüyorlar...

Hollywood'un ikinci kıralı da Kirk Douglas. 1946'da çevirdiği "The Strange Love of Martha Ivers" filmiyle birdenbire meşhur oluvermişti. Fakat asıl "Champion" filmiyle kıral unvanını kazandı. 1954'de bir filim şirketi kurdu. Tehlikeli bir kumar oynadığının farkındaydı ama her şeyi göze almıştı. Şirket, Kirk Douglas'a bir hayli para kazandırdı ama, o aktörlüğü daima ön plânda tutuyor. Filim şirketi kurmasının tek sebebi daha rahat ve verimli çalışabilmek. Rus asıllı aktör Kirk Douglas'ın sinirleri gayet kuvvetlidir. En üzücü olaylar karşısında dahi cesaret ve metanetini asla kaybetmez. "The

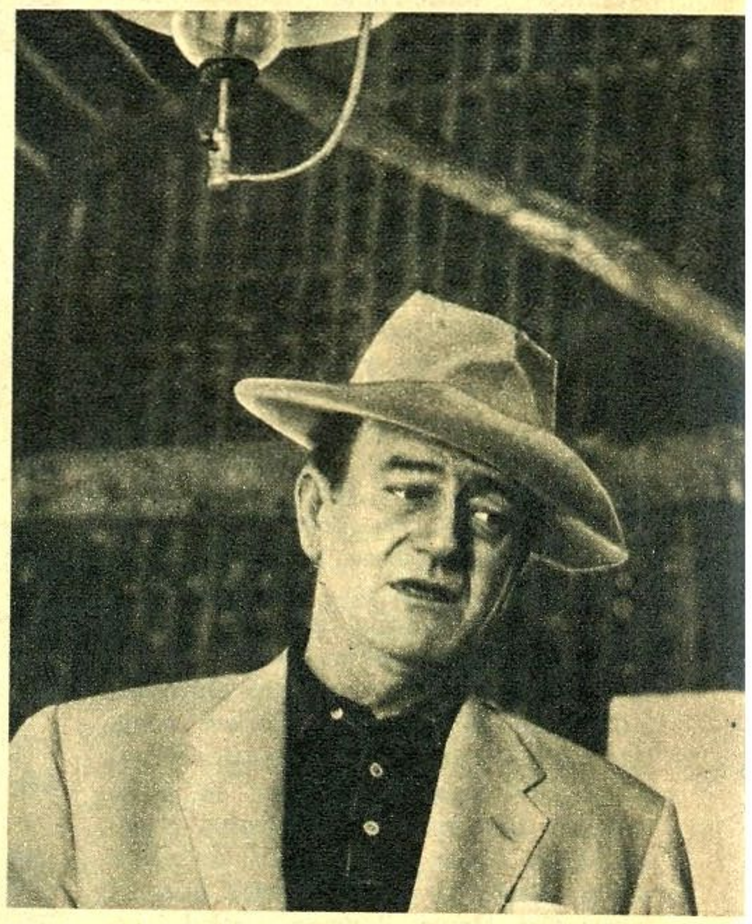

JOHN WAYNE — Ekseriya çıktığı kovboy rolleriyle bugünkü büyük şöhretini yapmış olan John Wayne "Hatari" filminin bir sahnesinde.

BURT VE KIRK — İki kudretli artist "The Devil's Disciple" isimli filimde birlikte oynamışlardı. Genç kız İngiliz yıldızı Janette Scott'dur.

KIRK DOUGLAS — "Day of the gun" filminde Kirk, Dorothy Malone ile beraber oynamıştı. Fakat yeni kıralın en meşhur filmi "Champion" (Şampiyon) ismini taşıyordu...

Vikings" filmini çevirirken parası yetişmemiş, bir milyon dolar borç almak zorunda kalmıştı. Filim beğenilmeseydi Kirk'in istikbali mahvolacaktı. Fakat o kötü ihtimalleri hiç aklına getirmemişti bile. Nitekim arası çok geçmeden, filim masraflarını ödeyip kâr getirmeye bile başladı. Kirk Douglas, hususi hayatında iri cüssesinden umulmayacak kadar zarif, şakayı seven tatlı bir insandır. Sürpriz yapmaya bayılır.

Hollywood'un iki numaralı kıralı Kirk Douglas'ın hayatı enteresan maceralarla doludur. Tanınmış aktör cesareti sayesinde, atıldığı birçok tehlikeli işlerden alnının akiyle sıyrılmasını bildi.

İşte meselâ son çevirdiği "Spartacus" filmi de sırf Kirk Douglas'ın cesareti ve kendine güveni sayesinde tamamlanabilmiş, son yılların en güzel filimleri arasına girmiştir.

"Spartacus" filmi 12 milyon dolâra maloldu. Kirk Douglas, bu parayı borç harç temin etmişti.

"Spartacus"un gala gecesi, muhteşem oldu. Filmin çevrilişi sırasında dudak bükenler, Kirk'in boşuna masraf ettiğini düşünenler, filmi gördükten sonra fikirlerini tamamen değiştirdiler.

Filmin diğer rollerini Laurence Olivier, Charles Laughton, Joan Simmons, ve Tony Curtis oynuyor. Kirk Douglas'ın bu filmiyle yıllardır hasretini çektiği "Akademi Mükâfatı"nı kazanacağına muhakkak nazariyle bakılıyor.

Bugün Kirk Douglas Hollywood'un milyoner aktörlerinden biri, fakat vaktiyle geçirdiği sıkıntılı günleri de hiç unutmuyor...

Hollywood'un üçüncü yeni kıralı da tabiî John Wayne... Ona Cadillaclı Kovboy da diyenler çok... Hollywood'un oldukça eski aktörlerinden biridir... Şimdiye kadar çevirdiği filimlerin sayısını kendisi de hatırlayamıyor. Fakat son zamanlarda hem prodüktörlük hem de aktörlük derslerini Henry Ford'dan almıştı... Hem prodüktörlük hem de rejisörlük yapan Henry Ford, John Wayne'ye mesleğin bütün inceliklerini öğretmiştir. John Wayne de gençliğinden beri rejisörlüğe hevesli olduğunu gizlemiyor. Fakat aktörlükten çok fazla para kazandığı için başka sahalarda çalışmaya gönlü razı olmuyordu. Bugün ise artık paraya ve şöhrete hiç ihtiyacı yok. Rejisörlüğü rahatça yapabiliyor. "The Alamo" isimli savaş filminin rejisörlüğünü üzerine aldığı zaman bir hayli korkmuştu ama filim bitip de herkesin takdirini kazanınca korkusunun yersiz olduğu meydana çıktı.

Hollywood'da kırallık da neymiş demeyin. Beyaz perdenin tahtı kimseye kimseden miras kalmıyor... Bu tahta oturabilmek ancak bu üç aktörün yaptığı gibi canını dişine takarak çalışmakla mümkün olabiliyor.

EVRİM FER ATLARI PEK ÇOK SEVİYOR...

Evrim Fer öteden beri atlara karşı bir sevgi duyar. Atlı arabaya binmek, törenlerde süvarilerin geçişini seyretmek, at üzerine yazılmış hikâyeleri, şiirleri okumak, kovboy filimlerine gitmek en büyük zevki... Bu yıl, at yarışlarına da merak saldı. Haftanın üç günü, Veliefendi'ye gitti. Cokeylerle, at sahipleriyle tanıştı. Annesi, ona, bir kilot pantalon dikti. Bir cokey şapkası, bir çizme aldı... Veliefendi'nin o hırçın atlarına binmeyi denedi... Atlar önce bu yabancı biniciyi yadırgadılar... Ama haftalar geçtikçe alıştılar. At sahipleri ile cokeyler de Evrim Fer'i sevmişlerdi. Ona: "Bu kış çalışın... Gelecek sonbaharda sizi centilmen cokey yapalım. Yarışlara girersiniz" dediler. Evrim Fer, "centilmen cokey" kelimesini hiç duymamıştı. Sordu: "Parasız koşan cokey demektir. Yılda 3-9 yarışa girerler. Bugüne kadar, galiba ya iki, ya da üç hanım centilmen cokey sıfatını kazandı" dediler. Gelecek yıl, Evrim'i hem sahnede, hem perdede, hem de hipodromda alkışlıyacağız.

Veliefendi Hipodromunda gelişen at sevgisine bir de "oyun" eklenmişti. Orada edindikleri dostları, Evrim Fer ile annesine: "At sevgisinin tadı böyle çıkarılmaz. Biraz heyecan lâzım. Biz size, favorileri söyleyelim, siz de beş on liralık oynayın!..." demişler... Sözlerinde de durmuşlar... Cokeyle, at sahipleri, haftanın üç günü 48 23 28 numaralı telefondan Evrim Fer'i, onu bulamazlarsa annesi Fahriye Tamkan'ı arıyorlardı. Sonra da bir bir yarışların tahminlerini veriyorlar. Evrim Fer bir defasında beş bin lira kazanmış. Bu parayı, üç dört haftada bitirememişler... Annesi, kızının sözünü dinlemediği için, bir yarışta, tam 300 lira kaybetmiş. Fahriye Tamkan gelecek yıl kızına, sâf kan bir İngiliz atı almayı düşünüyor. Atı yarışlara sokacak. Bütün parasını da kızının atına yatıracak!... "Safinaz" adını koyacakları at, naz yapmayıp da birinci gelirse, Evrim Fer şan, annesi de bir hayli para kazanacak!...

YILIN SON YARIŞI — Veliefendi Hipodromunda yapılan mevsimin son yarışına Evrim Fer ile annesi de gitmişti... O günkü yarışlar anne kızı çok ilgilendiriyordu. İkisi de, bütün paralarını çifte bahise yatırmışlardı... Heyecanları sonsuzdu.

DÖRTLÜ HEYECAN — Evrim Fer, annesi Fahriye Tamkan, at sahiplerinden Ömer Karaosmanoğlu, İzmirli filimci Kemal Demircioğlu yarışın heyecanı içindeler (yukarıda). Aşağıda ise, Evrim Fer bir yarış atına binmiş.

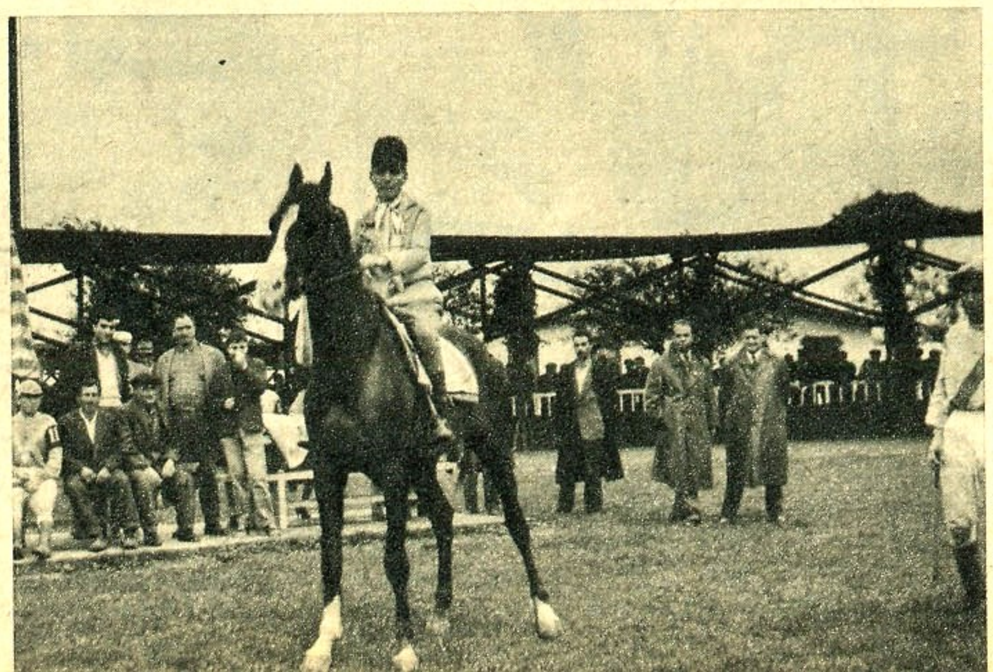

Sevgili Okuyucular...

İnsan bu, herkesin merak ettiği bir nokta, öğrenmek istediği bir şey olur. İşte SES size bu köşeyi bunun için açıyor. Sinemaya, tiyatroya ve bu derginin ilgilendiği öbür konulara dair öğrenmek istediğiniz bir şey olursa, bize bir mektup yazarak sorunuz. "BİZE GELEN MEKTUPLAR", sıraya konarak hepsine teker teker cevap verilecektir.

Bu mektupları yazarken şunlara dikkat etmelisiniz:

1 — Mektuplar kâğıdın bir tarafına okunaklı olarak yazılmalı ve mümkün olduğu kadar kısa olmalıdır.

2 — Birden fazla şey sorulursa, her sorunun başına 1, 2, 3, 4 diye numara konmalıdır.

3 — Mektubun altına imza ve adres tam olarak yazılmalı. Hakiki isminin dergide çıkmasını istemiyenler hangi takma ada veya rumuza cevap verilmesini istiyorlarsa onu da ayrıca bildirmelidirler.

4 — Bütün mektupların cevapları dergide verileceği için, ayrıca hususi mektup istenilmemesini rica ederiz.

5 — Bu köşeyi yazan, yıllarca okuyucuların her türlü derdine, müşkülüne çare bulmaya çalışmış, tecrübeli bir kimsedir. Bütün mektuplar sadece ona gelecek ve bunları ondan başka kimse görmiyecektir. Ayrıca cevapları yazıldıktan sonra da mektuplar yok edilecektir. Bunun için en gizli dertlerinizi bile çekinmeden yazabilirsiniz.

Haftaya görüşmek üzere şimdilik hoşça kalın aziz okuyucular...

SES

Mylène Demongeot mesut değil

Fotoğrafçı olan kocası onun filim çevirmesini istemiyor. Buna rağmen sevimli yıldız Roma' daki işinin başına dönmekte tereddüt etmedi.

Her geçen gün şöhretin zirvesine biraz daha erişen Fransız sinema yıldızı Mylène Demongeot, kocasından ayrılmak üzere bulunuyor. Kabahat hep kayak sporunda... Kayak sporuna müthiş meraklı olan yıldızın kocası Henri Costes geçen sene geçirdiği bir kaza sonunda ayağını, kolunu ve kaburga kemiklerinden bir kısmını kırmıştı. Mylène Demongeot, Fransa'da kaldığı müddetçe, işinden arta kalan zamanlarını, kocasının baş ucunda geçirdi. Fakat, işleri kendisini Roma'ya gönderince, durum değişiverdi. Kıskançlık kurdu kocasının içini kemirmeğe başlamıştı. On ay hastanede kaldıktan sonra nihayet geçenlerde evine dönebilen Henri Costes, Roma'dan dönmüş bulunan karısından hesap sormağa kalkınca, işler büsbütün karıştı. Neticede yuvalarını yıkmamak için son bir gayret sarfetmeğe ve katî kararlarını vermeden iki ay ayrı yaşıyarak düşünmeğe karar verdiler. Böylece, Henri Costes iki ay sürecek bir deniz gezisine çıktı. Demongeot da Roma'daki işinin başına döndü. Müşterek dostları bu yuvaya şimdiden yıkılmış göziyle bakmakta ve, "Roma, evliler için hiç de tekin bir yer değildir. Oraya gidip de yuvası yıkılmamış bir kimseyi bulmak çok güçtür" demektedirler.

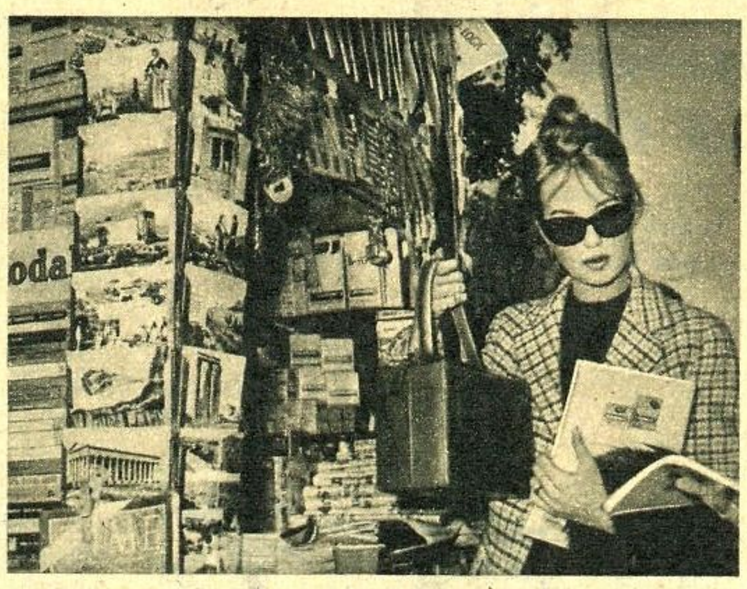

Fotoğrafta bir müddet yalnız kalan Mylène görülüyor.

Yıldızlar ve Siz

KOÇ BURCU — 21 MART / 20 NİSAN

Hareketli bir hafta geçireceksiniz. Çok çalışacaksınız. Bu arada bazı kötü neticeler de alabilirsiniz. Muvaffak olmak için mücadele etmelisiniz. Aşk işlerinde dikkatli olmalısınız. Hatalı bir hareketinizle çok sevdiğiniz birisini gücendirebilirsiniz. Sıhhatiniz şimdilik normaldir...

BOĞA BURCU — 21 NİSAN / 21 MAYIS

Gayet karışık günler sizi bekliyor. İşlerinizi düzenle yürütebilmek için çok dikkatli olmalısınız. Sevdiğiniz kimseye karşı samimî olmağa gayret edin. Sizin için iyi olacaktır. Para ile aşkın bir arada gittiğini unutmayın. Şıpsevdi olanlardan mümkün olduğu kadar uzak durmağa bakın.

İKİZLER BURCU — 22 MAYIS / 20 HAZİRAN

Sıhhi durumunuza dikkat edin. Bilhassa fazla kalabalık yerlerden sakının. Uzun zamandan beri düşündüğünüz bir şeyin nihayet tahakkuk ettiğini görebilirsiniz. Talih oyunlarından iyi neticeler alma ihtimaliniz vardır. Bunun için biraz sabırlı olunuz. Hareketleriniz kontrol ediliyor.

YENGEÇ BURCU — 21 HAZİRAN / 22 TEMMUZ

Kötü bir tabiatınız var: her söze inanıyorsunuz. Her söylenene itimat etmeyiniz. Ve bilhassa sırlarınızı herkese açmayınız. Bu yüzden başınız derde girebilir. Hafta sonunda beklenmedik bir sürprizle karşılaşacaksınız. Sinirlerinize hâkim olmalısınız. Meslekî durumunuz kuvvetlenmekte.

ASLAN BURCU — 23 TEMMUZ / 22 AĞUSTOS

Bu hafta malî bir sıkıntıya düşmeniz kuvvetle muhtemeldir. Bunun için paranızı dikkatli bir şekilde ve tasarrufa riayet ederek harcayınız. Neticelenmesini beklediğiniz iş, bu hafta da bitmezse ümitsizlenmeyiniz. Çünkü o iş mutlaka olacaktır. Aşk işlerinden bugünlerde uzak durunuz.

BAŞAK BURCU — 23 AĞUSTOS / 22 EYLÜL

Gayet güzel fikirleriniz ve tasarılarınız var. Fakat, nedense bu fikirleri işliyemiyorsunuz. Biraz cesur olmalısınız. Zamanında yapacağınız ataklarla arzu ettiğiniz şeyleri düzene sokabileceksiniz. Başarı için, her şeyden ziyade kendinize karşı büyük ölçüde itimadınız olmalıdır.

TERAZİ BURCU — 23 EYLÜL / 22 EKİM

Bir yerden beklenilmedik bir teklif almanız muhtemeldir. Size yapılacak bu teklifi cevaplandırmadan önce iyice düşünmeli ve cevabınızı ona göre vermelisiniz. Sizi çekemiyen bazı kimselerin mevcut olduğunu da unutmamalısınız. Sizi çok seven birisini lüzumundan çok fazla üzüyorsunuz.

AKREP BURCU — 23 EKİM / 21 KASIM

Arkadaşlarınızın hepsi sizin için iyi şeyler düşünmüyor olabilir. Bunun için daima ihtiyatlı olmalısınız. Sıhhi durumunuzun bozulmasını istemiyorsunuz. Bilhassa uykunuza dikkat etmeli siniz. Talih oyunlarından kendinizi uzak tutun. Sizinle alâkalı olmayan şeylerle uğraşmayınız.

YAY BURCU — 22 KASIM / 20 ARALIK

Ummadığınız bir yerden iyilik göreceksiniz. Bu iyiliğe güvenerek işlerinizi oluruna bırakmayın. Zira, başınızın üzerinde kara bulutlar dolaşmaktadır. Dedikodulu işlerden kaçınınız. Cumartesi günü hiçbir işe girişmeyiniz. Siyah renk size güzel bir görünüş vermiyor. Şansınız açılacak.

OĞLAK BURCU — 21 ARALIK / 19 OCAK

İsteğinizde muvaffak olabilmek için sinirlerinize hâkim olmanız lâzım. Acele etmeyiniz. Adımınızı atmadan evvel iyice düşünmelisiniz. Yanlış bir adım sizi uçurumlara sürükliyebilir. Aile efradınızdan birisi ile darılabilirsiniz. Sizinle alâkadar olmak istiyen yakın bir tanıdığınız var.

KOVA BURCU — 20 OCAK / 18 ŞUBAT

İmkânlardan faydalanabilirseniz iyi bir hafta geçirebilirsiniz. İş ile aşk işlerini bir arada yürütmek hususundaki inadınız boşunadır. Ya işi, yahut aşkı ön plâna almalısınız. Fakat işi ön plâna alırsanız daha iyi edersiniz. İyi bir haber hayatınızın akışını birdenbire değiştirecektir...

BALIK BURCU — 19 ŞUBAT / 20 MART

Gayet iyi teklifler alabilirsiniz. Fakat, her teklifi kabul etmekte acele etmeyiniz. Hemfikir olmadığınız kimselerle münakaşa etmekten kaçınınız. Yaşayışınızı düzene sokmazsanız sıhhi durumunuz başınıza büyük işler açabilir. Politik mevzulara karışmaktan daima çekinmeniz lâzım.

Ses

Çıkaran: Hayat Yayınları A. Ş.

İmtiyaz Sahibi ve Neşriyat Müdürü ŞEVKET RADO

SAYI: 1

Mesul Yazı İşleri Müdürü SEMİRAL BİLBAŞAR

25 KASIM 1961 FİYATI: 100 KRŞ.

Basıldığı yer: Tifdruk Matbaacılık Sanayii A.Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar Sok. 22 İstanbul.

Muhasebe ve Abone: Çatalçeşme Sok. Aydınlık Han Kat: 2, İstanbul. Telefon: 27 49 52

Telefon: 22 48 80

Abone şartları: Yıllık 50 TL. - 6 aylık 25 TL.

Kapak Resmi: ELKE SOMMER

Paranızı yatırırken
ve çekerken
aynı kolaylığı
gösteren Banka

Kur'a numaralarını
çekilişlerden
evvel müşteri-
lerine bildiren
Banka

YAPI ve KREDİ BANKASI

En zengin
ikramiyeleri
ve en yüksek
faizi veren
Banka

Çekilişleri
müşterilerinin
önünde yapan
Banka

En yüksek
kazanma şansı
sağlayan Banka

132
ŞUBESİ İLE
emrinizdedir

151

REKLÂMCILIK - 2652 - 1

Ne var Ne yok...

İKİ ŞÖHRET YANYANA — Ünlü gitarist Johnny Holliday'le şarkıcı Sacha Distel'in biribirini çekemedikleri söyleniyor. Ama Paris'in tanınmış gece kulüplerinden Aioglon'da çekilen bu fotoğraf bunun tamamen aksini ispat ediyor. Paris'in kurtlarından olan Sacha Distel'in, on sekiz yaşındaki Johny'ye birçok bakımdan yol gösterdiği gözden kaçmıyor. Resimde soldan, Johnny'nin nişanlısı Sophie, J. Halliday, Sacha ve Francine Breaud görülüyor.

Göksel Arsoy Alaturka Şarkı Okuyacak

Göksel Arsoy, başrolünü oynıyacağı bir filimde, amcası Yesari Asım Arsoy'un şarkılarını okuyacaktır. Yesari Asım, bu filim için üç güzel şarkı besteledi. Şimdi Göksel, bu şarkıları usuliyle okuyabilmek dileğiyle, amcasından makam dersleri almaktadır. Fotoğrafta, Göksel Arsoy, eşi Soley, bestekâr Yesari Asım Arsoy görülüyor.

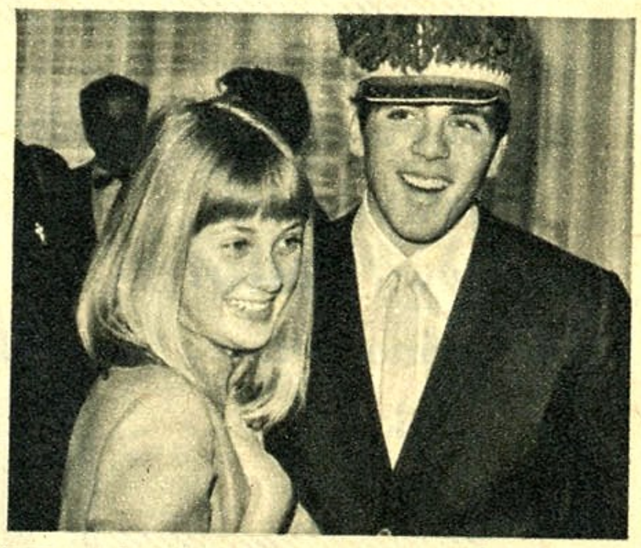

FABIAN İSVEÇ'TE BEĞENİLDİ — Amerikan gençliğinin sevgilisi Fabian konserler vermek için gittiği İsveç'te 15 yaşındaki Gitte Henning'le birlikte söylediği şarkılarla büyük sükse yaptı. Fabian İsveç'te bulunduğu müddetçe kendisine büyük tezahürat yapıldı ve Fabian'ı Sevenler Kulübü ona bir takım elbise hediye etti. Fotoğrafta Fabian, İsveçli meslektaşı Gitte Henning görülüyor.

EKBERG NİŞANLANIYOR — «Boccaccio 70» isimli filmindeki rolünü tamamlamak üzere bulunan Anita Ekberg'in nişanlanmak üzere olduğu ısrarla söyleniyor. Resimde Anita ve müstakbel nişanlısı aktör Rod Taylor görülüyor.

PARİSLİLER — Kısa boylu şarkıcı-aktör Charles Aznavour'un on yaşında bir oğlu olduğu meydana çıktı. Çocuğa Aznavour'un kızı bakmaktadır. Resimde: Aznavour «Les Parisiennes» filmindeki rol arkadaşları Françoise Arnoul ve Françoise Brion ile birlikte görülmektedir.

Sabina İle Efgan Reklâm İçin Sevişmişler

İstanbul'da temsiller veren bir revünün kadın yıldızı Sabina, Efgan Efekan'la «Cambaz Kızın Aşkı»nı çevirmişti. Bu filimden sonra dedikodular aldı, yürüdü. Sabina, Efgan'la sevişiyor, dendi. Efgan, Sabina ile başbaşa fotoğrafçılara poz veriyor, buna karşılık tenha yerlerde sporcu bir kızla kol kola görülüyordu. Anlaşılan «Cambaz Kızın Aşkı» filminin reklâmı yakıştırma bir aşkla yapılıyordu.

İKİNCİ GELİŞİ — Sabina'nın İstanbul'a ikinci gelişini Efgan'a duyduğu sevgiye bağlıyanlar oldu. Oysa, genç kız emprezasyosu Sadri Arseven'i görmek, «Ahretten Geliyorum» filminde oynamak için İstanbul'a gelmişti.

ELKE SOMMER — Onun için çeşitli söylentiler dolaşıyor. Bir yanda rejisör Vittorio De Sica ve taraftarları var ki Elke için «Hiçbir kabiliyeti olmayan bir kızdır» diyorlar. Diğer tarafta onun şayanı hayret kabiliyetleri olduğunu söyliyenler bulunuyor. Hepsi bir yana, genç kızın yaptığı filimlerin yanında harikulâde bir sese sahip olduğunda herkes müttefik... Resimde onu D. Paltisson'la görüyorsunuz.